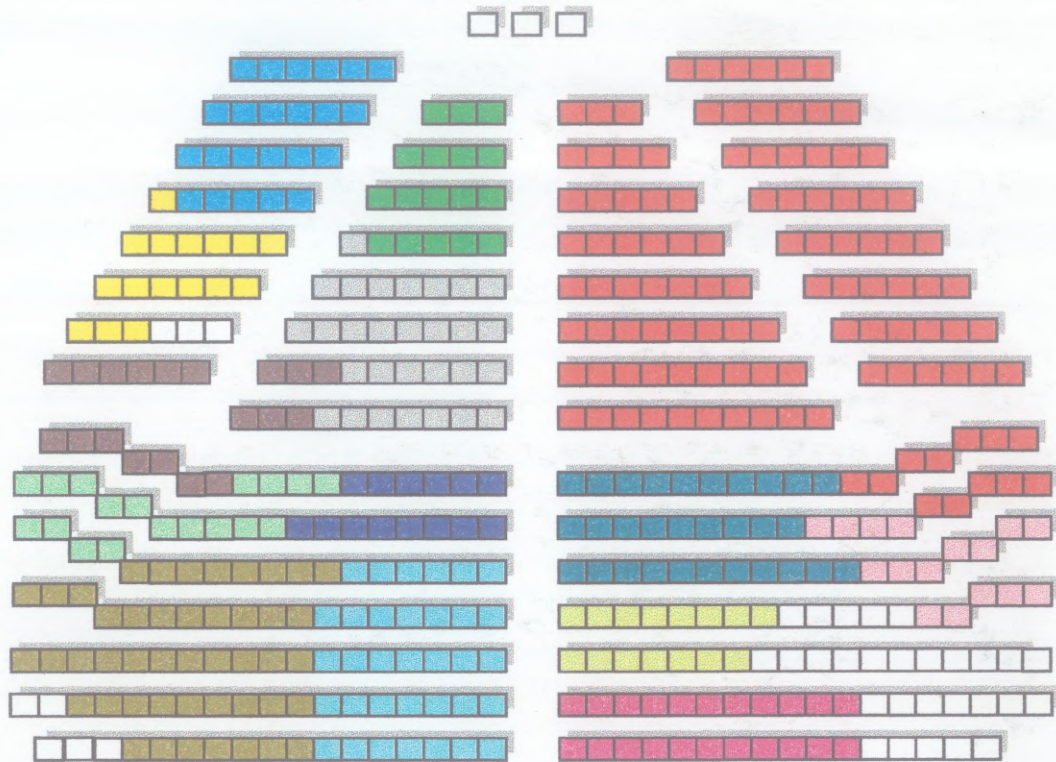

ПАРЛАМЕНТ

№3/2001

УРЯД І ПАРЛАМЕНТ:
РІК СПІВПРАЦІ

ВИБІР ПЕРЕД ВИБОРАМИ:
ВИЗНАЧЕННЯ ПРАВИЛ ГРИ

Лабораторія законодавчих ініціатив

Шановні друзі!

Побачили світ перші три випуски інформаційно-аналітичного видання "Парламент". Оцінки ставити ще дуже рано, тим більше, що далеко ще до очікуваного результату. Тим не менше, якщо ми, Лабораторія законодавчих ініціатив, в такому ж темпі розвиватимемо це видання, то смію сподіватися, що журнал "Парламент" приречений на успіх та велику перспективу.

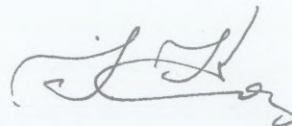
Серед наших читачів поки що переважно народні депутати України, представники уряду, науковці, експерти, лідери політичних партій, студенти. В наших, доволі обмежених можливостях, щодо тиражу та якості друку, ми намагаємося надолужувати інформативністю, своєчасністю та цільовим спрямуванням кожного випуску. До речі, ми вдячні нашим партнерам, адже як наповнення, так і реалізація цього проекту стає можливою завдяки спільним заходами, що проводить Лабораторія законодавчих ініціатив з Фондом Конрада Аденауера, Інститутом відкритого суспільства. Сподіваюся, що список наших партнерів зростатиме, як поступово зростає інтерес до нашого видання.

Цей випуск "Парламенту" є ще одним, доволі показовим, виявом позиції експертів Лабораторії у питаннях посилення ролі та значення політичних партій у суспільно-політичних процесах. Ми керуємося досвідом та перевагами, що несе в собі традиція європейського парламентаризму. Цим зумовлена наша увага до аналізу взаємовідносин уряду та парламенту, як в конституційно-правовій площині, так і в ракурсі регламентної співпраці у контексті днів уряду у Верховній Раді України.

Дискусії про необхідність внесення змін до Конституції України з наміром перерозподілити повноваження парламенту та Президента у процесі формування уряду, контролю та оцінки його діяльності сьогодні особливо актуальні. Це не простий і доволі непередбачуваний шлях. Особливо, коли ще не до кінця використано резерв чинної Конституції. Єдине, чого негайно потребує сучасна політична система – це створення відповідальної, консолідованої партійної системи, здатної гарантувати проходження до Верховної Ради України 3-4 політичних партій, спроможних сформувати коаліційну більшість, впливати на призначення кандидатури Прем'єр-міністра і, відповідно, персонального складу його Кабінету. Цьому присвячувалися попередні дослідження Лабораторії законодавчих ініціатив та відповідні матеріали у «Парламенті», цим обіцяємо займатися і надалі.

З найкращими побажаннями

Голова ради Лабораторії законодавчих ініціатив

Igor KOGUT

Над випуском працювали:

Горшков Дмитро

Євгенєва Анжела

Замніус Віталій

Ковриженко Денис

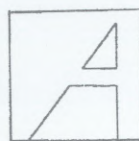
Котляр Дмитро

Малаш Олеся

Синьокий Олександр

Черніков Денис

Шевчук Андрій

Konrad
-Adenauer-
Stiftung

Видання Лабораторії законодавчих ініціатив за сприяння Представництва фонду Конрада Аденауера в Україні

ПАРЛАМЕНТ

Інформаційно-аналітичне видання громадської організації "Лабораторія законодавчих ініціатив"

©"Лабораторія законодавчих ініціатив", 2001

Угода між Урядом і Парламентом – шлях до політичного консенсусу в державі

Степан ГАВРИШ,

заступник Голови Верховної Ради України 2

До питання про підзвітність і підконтрольність Уряду Верховній Раді України 3

Уряд Ющенка у голосуваннях Верховної Ради України 6

Дні Уряду у Верховній Раді (березень 2000 р. – березень 2001 р.) 16

Проекти Договорів про спільні дії між Верховною Радою України та Кабінетом Міністрів України (2000 – 2001 рр.) 32

Вибір перед виборами: визначення правил гри 40

Манфред ЛОМАНН,

директор представництва фонду Конрада Аденауера в Україні 40

Юрій КЛЮЧКОВСЬКИЙ,

народний депутат України, заступник Голови Комітету Верховної Ради України

з питань державного будівництва та місцевого самоврядування 41

Борис БЕСПАЛИЙ,

народний депутат України, фракція партії "Реформи і Порядок" – "Реформи–Конгрес" 44

Георгій ПОНОМАРЕНКО,

народний депутат України, фракція Комуністичної партії України 45

Леонід КОСАКІВСЬКИЙ,

народний депутат України, фракція "Батьківщина" 45

Віктор МУСІЯКА,

професор Національного університету "Києво-Могилянська академія" 47

Анатолій ТКАЧУК,

директор Представництва Міжнародного центру некомерційного права в Україні 49

Євген РАДЧЕНКО,

заступник голови Комітету виборців України 50

Леонід КОСАКІВСЬКИЙ,

народний депутат України, фракція "Батьківщина" 51

Новий виборчий Закон. Проміжні підсумки розгляду у Парламенті 52

УГОДА МІЖ УРЯДОМ І ПАРЛАМЕНТОМ – ШЛЯХ ДО ПОЛІТИЧНОГО КОНСЕНСУСУ В ДЕРЖАВІ

Степан ГАВРИШ,
заступник Голови Верховної Ради України

Ідея укладення політичної угоди про співробітництво між Верховною Радою та Кабінетом Міністрів України виникла ще при створенні парламентської більшості, коли робоча група, очолювана мною та Юрієм Єхануровим, напрацювала подібний документ. Його метою було забезпечити співпрацю і консолідовану відповідальність уряду і парламенту, що, фактично, вже тоді могло привести до створення певної політичної коаліції. Ця тема і сьогодні є предметом гострої дискусії не тільки між Верховною Радою, Президентом і Кабінетом Міністрів, але й у суспільстві. Зараз, здається, вже всі зрозуміли, що без закладення хоча б на договірному рівні умов взаємної відповідальності і співпраці гілок влади говорити про подальший стабільний і динамічний економічний та політичний розвиток України складно.

Особливість політичної угоди полягає у тому, що вона не є юридичним документом, це суто політичний акт, який засвідчує спільність поглядів на державну політику, сповідуваних урядом та парламентом. Тобто, його політичні принципи ідентифікують уряд і парламент як єдину політичну команду. Не мають юридичного характеру і закріплені в угоді взаємні зобов'язання вищих державних органів. Останні акцентують на законодавчій, навіть конституційній практиці Верховної Ради і Кабінету Міністрів. Зокрема, парламент зобов'язується першочергово розглядати і приймати законопроекти, визначені Президентом України як невідкладні, те ж стосується і законодавчих ініціатив Кабінету Міністрів, що є, фактично, конституційно визначеною функцією Верховної Ради. Проте положення політичної угоди не дублюють норми Конституції, а визначають політичні акценти, пріоритети у діяльності парламентської більшості. І це навіть дозволяє говорити про те, що взаємні зобов'язання між гілками влади перетворюються у суто юридичну модель їх поведінки. Проілюструю цю думку. Уявімо собі, що уряд не виконує одну із позицій угоди, наприклад, щодо зобов'язання погоджувати кандидатури на провідні посади виконавчої влади з парламентською більшістю, а призначає їх самостійно. У такому разі у парламентської більшості з'являється політична підстава відправити уряд у відставку за допомогою механізму політичної відповідальності Кабінету Міністрів, який передбачений у ст.ст. 85, 87 Конституції України, у зв'язку з невиконанням ним своїх зобов'язань.

Отож, завдання політичної угоди між Верховною Радою України та Кабінетом Міністрів – забезпечити політичний консенсус у державі. Важливо також, що її підписання створить гарантії для українського уряду, оскільки будуть задекларовані спільні принципи і позиції, а у випадку конфлікту парламентська більшість зможе зобов'язати Кабінет Міністрів проводити політичні консультації, докладати інших зусиль, спрямованих на досягнення порозуміння.

УРЯД І ПАРЛАМЕНТ: РІК СПІВПРАЦІ

ДО ПИТАННЯ ПРО ПІДЗВІТНІСТЬ І ПІДКОНТРОЛЬНІСТЬ УРЯДУ ВЕРХОВНІЙ РАДИ УКРАЇНИ

Визначаючи статус Кабінету Міністрів України, його місце у системі державної влади, стаття 113 Конституції України закріплює положення, згідно з яким Кабінет Міністрів України підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України у межах, визначених Конституцією України. Відповідно до цієї норми Основного Закону Верховна Рада України має низку інструментів впливу та контролю за діяльністю Уряду на всіх стадіях, починаючи від його формування і закінчуючи притягненням Кабінету Міністрів України до політичної відповідальності у повному складі або частково. Ці повноваження парламенту конкретизовані у Конституції України, Законі України "Про комітети Верховної Ради України", Регламенті Верховної Ради України, Положенні про "День Уряду України" у Верховній Раді України тощо.

Основними механізмами взаємодії парламенту з урядом на сучасному етапі конституційного розвитку України виступають безпосередня участь Верховної Ради у формуванні Кабінету Міністрів та визначення напрямів його діяльності, здійснення парламентського контролю, участь Кабінету Міністрів у діяльності законодавчого органу за допомогою різноманітних конституційних і регламентних процедур.

Так, відповідно до п.12 ст.85 Конституції України, до компетенції Верховної Ради України належить надання згоди на призначення Президентом України Прем'єр-міністра України. Перед внесенням на розгляд Верховної Ради кандидатури Прем'єр-міністра України вона обговорюється у відповідних комітетах і може розглядатися у депутатських групах (фракціях). Кандидат на посаду Прем'єр-міністра України виступає з доповіддю про програму майбутньої діяльності Уряду. Кожний народний депутат України має право ставити запитання Президенту України, безпосередньо кандидату, висловлювати свої думки щодо запропонованої кандидатури. Затвердження кандидата на посаду Прем'єр-міністра України здійснюється на засіданні Верховної Ради більшістю від конституційного складу парламенту. Про це Верховна Рада приймає постанову.

Після сформування Уряду наступним логічним кроком у побудові взаємовідносин між Верховною Радою України і Кабінетом Міністрів України є схвалення Програми діяльності останнього. Ця Програма подається до Верховної Ради у місячний строк після створення уряду. Її схвалення є своєрідним висловленням довіри особі Прем'єр-міністра та діючому складу уряду, а також гарантією стабільної діяльності Кабінету протягом визначеного часу, оскільки впродовж року після схвалення Програми Верховною Радою

не може розглядатися питання про відповідальність Уряду. Проте подібне схвалення запланованої діяльності Кабінету Міністрів не супроводжується взяттям Верховною Радою на себе зобов'язань щодо сприяння виконанню затвердженої програми дій шляхом законотворчої діяльності у відповідному напрямі. Тому ініціювання питання вотуму довіри являє собою "зброю" лише в руках парламенту і не перетворюється на дієвий засіб "тиску" уряду на законодавчий орган через відсутність взаємної відповідальності.

Протягом строку повноважень Кабінету Міністрів України основними інструментами впливу Верховної Ради на діяльність Уряду є здійснення парламентського контролю у вигляді депутатських запитів, регулярних звітів Кабінету Міністрів, контрольної діяльності комітетів Верховної Ради та бюджетного контролю.

Так, Кабінет Міністрів України не менш ніж один раз на рік звітує про свою роботу перед Верховною Радою, подаючи їй звіт у 45-денний строк після закінчення календарного року. Верховна Рада за пропозицією Голови Верховної Ради, або не менш як трьох комітетів, або не менш як 1/5 частини депутатів від їх фактичної кількості може в будь-який час прийняти рішення про позачерговий звіт Кабінету Міністрів про його роботу в цілому чи з окремих питань діяльності. Щорічний звіт Кабінету Міністрів про його діяльність не пізніш як за 15 днів до розгляду на засіданні Верховної Ради передається комітетам Верховної Ради, а також поширюється серед депутатів, а позачерговий - за 3 дні.

Звіт про роботу Кабінету Міністрів на засіданні Верховної Ради робить Прем'єр-міністр України або Перший віце-прем'єр-міністр, якщо розглядається звіт про діяльність Уряду в цілому, або один із віце-прем'єр-міністрів, коли Уряд звітує з окремих питань діяльності. Після заслуховування звіту Кабінету Міністрів та співдоповідей комітетів Верховної Ради проводиться його обговорення. За підсумками обговорення звіту Верховна Рада приймає відповідну постанову. У випадках, коли діяльність Кабінету Міністрів буде визнана незадовільною, Верховна Рада може висловити недовіру Прем'єр-міністру України, окремим членам Кабінету Міністрів або Уряду України в цілому, що тягне за собою їх відставку. Так само Верховна Рада здійснює контроль і за діяльністю окремих членів Уряду.

До традиційних форм парламентського контролю за діяльністю органів виконавчої влади відносять постійні і спеціальні комітети (комісії). Так, комітети Верховної Ради України вивчають доцільність та ефективність дій Уряду, інших органів державної виконавчої влади, їх посадових осіб у питаннях, віднесених до компетенції комітетів, готують та подають відповідні висновки на розгляд Верховної Ради. Комітети під час попереднього обговорення кандидатур посадових осіб, які відповідно до Конституції та законів України обираються, призначаються або затверджуються Верховною Радою, а також при здійсненні своїх контрольних функцій можуть приймати обов'язкові для розгляду відповідними органами та посадовими особами рішення щодо невідповідності окремих керівників займаним посадам, а також ставити питання про їх відповідальність за порушення законодавства чи несумлінне виконання службових обов'язків. Комітети під час здійснення своїх функцій мають право в порядку контролю за додержанням Конституції і законів України, інших правових актів, прийнятих Верховною Радою, контролю за законністю, економістю та ефективністю витрат, що здійснюються з державного бюджету, заслуховувати Першого віце-прем'єр-міністра, віце-прем'єр-міністрів, міністрів України, керівників державних комітетів, відомств. На пропозицію комітету керівники цих органів зобов'язані прибути на її засідання та дати роз'яснення щодо питань, які розглядаються цим комітетом у порядку виконання контрольних повноважень. Комітети мають право вносити пропозиції щодо заслуховування на сесії Верховної Ради звіту Кабінету Міністрів про його роботу в цілому або з окремих питань, а також звітів керівників міністерств та відомств.

Іншою важливою формою контролю законодавчого органу над виконавчою владою є проведення Дня Уряду у Верховній Раді. Він проводиться з метою регулярного інформування народних депутатів та громадян України щодо актуальних питань соціально-економічного розвитку, внутрішньої і зовнішньої політики держави, про стан додержання Кабінетом Міністрів України вимог Конституції, виконання законів, постанов Верховної Ради, вироблення пропозицій щодо правового врегулювання діяльності Уряду, центральних і місцевих органів виконавчої та судової влади, органів місцевого самоврядування і пропозицій щодо зміни чинного законодавства, його доповнення та підготовки проектів законодавчих актів.

Згідно з Положенням про "День Уряду України" у Верховній Раді України, затвердженим Постановою Верховної Ради від 1.02.1996 р. №23/96, визначення тематики Днів Уряду та комітетів, функціональна спрямованість яких пов'язана з цією тематикою, здійснюється Верховною Радою не пізніше як за 10 робочих днів до проведення чергового Дня Уряду. При цьому кількість тематичних питань обмежена до двох. День Уряду проводиться на пленарних засіданнях Верховної Ради щомісяця кожного другого вівторка. У Дні Уряду беруть участь члени Кабінету Міністрів, а в разі необхідності - керівники інших центральних та місцевих органів державної виконавчої влади.

Ініціаторами розгляду окремих проблем можуть виступати Верховна Рада, Президент, комітети Верховної Ради, депутатські фракції і групи, народні депутати України, Уповноважений Верховної Ради з прав людини та Кабінет Міністрів. Особи та органи, визначені як можливі ініціатори розгляду питань, подають у письмовій формі свої запитання до "Дня Уряду України" до відповідних комітетів Верховної Ради або депутатських фракцій і груп. Запитання подаються відповідно до визначеної тематики й мають стосуватися компетенції Кабінету Міністрів та інших центральних органів державної виконавчої влади. Комітет, депутатська фракція і група формують запитання з кожної проблеми визначеної тематики "Дня Уряду України" та передають їх до Секретаріату Верховної Ради не пізніше як за 7 робочих днів до його проведення. При цьому з метою найбільш оптимальної організації обговорення діяльності Кабінету Міністрів встановлюється обмеження кількості поданих запитань для депутатських груп і фракцій. Їх представники можуть поставити лише по одному запитанню. Особисті звернення позафракційних народних депутатів до відповідних посадових осіб з проханням розкрити на Дні Уряду запропоновану проблему у письмовій формі подаються до Секретаріату Верховної Ради не пізніше як за 7 робочих днів до проведення Дня Уряду. Усі подані запитання зводяться Секретаріатом Верховної Ради в єдиний блок і передаються до Кабінету Міністрів не пізніше як за 5 робочих днів до проведення Дня Уряду.

Під час проведення Дня Уряду після п'ятнадцятихвилинного інформування народних депутатів Прем'єр-міністр України або визначений ним член Кабінету Міністрів чи керівник відповідного центрального органу виконавчої влади відповідає на подані запитання згідно з тематикою Дня Уряду. Для відповідей на запитання відводиться 30 хвилин. Важливим при цьому є те, що не проводяться дебати із наданих відповідей і не допускаються коментарі з цього приводу. Після відповідей на запитання, що надійшли на адресу Кабінету Міністрів, Прем'єр-міністр та інші визначені Прем'єр-міністром представники Уряду протягом не менш, ніж однієї години відповідають на усні запитання народних депутатів відповідно до проблематики, яка розглядається на Дні Уряду. Для уточнення запитань і відповідей представникам комітетів, функціональна спрямованість діяльності яких пов'язана з визначеною тематикою Дня Уряду, може надаватися до 5 хвилин. Протягом наступних 20 хвилин можуть проводитися дебати, а пізніше - обговорення визначеної теми.

Політична та правова природа Дня Уряду, який проходить у вигляді запитань народних депутатів, відповідей представників Кабінету Міністрів та дебатів з визначених

питань, знаходить свій вираз у його конкретних наслідках та результатах. Після обговорення кожного питання Верховна Рада може прийняти окрему постанову в порядку здійснення контролю за діяльністю Кабінету Міністрів, внести пропозицію Уряду, його членам, або звернутися до Президента України з відповідними висновками і пропозиціями щодо персональної відповідальності окремих членів Кабінету Міністрів України. І хоча Положення про "День Уряду України" у Верховній Раді України не передбачає висловлення недовіри Кабінету Міністрів у повному складі чи окремим його членам, очевидно, таке питання може бути ініційоване за результатами обговорення діяльності Уряду у загальному порядку.

Крім того, обговорення, яке проводиться після відповіді представників Кабінету Міністрів на поставлені письмові й усні запитання, має на меті вироблення пропозицій щодо внесення змін до чинної нормативно-правової бази, яка регламентує обговорювану проблему. У результаті цього обговорення Уряду можуть бути надані доручення щодо розробки проектів нормативно-правових актів, подальшого дослідження розглянутої проблематики, а також може бути визначена дата повторного обговорення теми.

Окреме, виняткове місце у системі взаємовідносин Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України посідає повноваження Парламенту з притягнення Уряду (або деяких його членів) до політичної відповідальності. Це питання розглядається Верховною Радою за пропозицією не менш як однієї третини народних депутатів України від її конституційного складу. За результатами розгляду Парламент може прийняти резолюцію недовіри Кабінету Міністрів конституційною більшістю голосів. Голосування Постанови Верховної Ради про висловлення довіри чи недовіри проводиться поіменно. Обмеженням цього парламентського права, крім згаданого вже мораторію на розгляд питання про відповідальність Уряду протягом року після затвердження Програми його діяльності, є також заборона використовувати його більше одного разу протягом однієї чергової сесії.

Уряд Ющенка у голосуваннях Верховної Ради України

22 грудня 1999 року Верховна Рада України надала згоду на призначення Ющенка В.А. Прем'єр-міністром України. Наведені нижче дані ілюструють підтримку, яку діючий Прем'єр здобув на початку своєї діяльності.

Результати поіменного голосування Постанови про надання згоди на призначення Ющенка В.А. Прем'єр-міністром України

За:296 Проти:12 Утрималось:4 Не голосувало:4 Всього:316

Не входять до складу фракцій

Кількість депутатів: 19

Бродський М.Ю.	За	Мартинюк А.І.	Не гол.	Суслов В.І.	За
Васильєв Г.А.	За	Матвієнко А.С.	За	Ткаченко О.М.	За
Гурвіц Е.Й.	За	Медведчук В.В.	За	Ткачук В.А.	За
Жердицький В.Ю.	За	Онуфрійчук М.Я.	За	Тягнибок О.Я.	За
Кушніров М.О.	За	Подгорний С.П.	За	Чайка В.В.	За
Лещинський О.О.	За	Сахно Ю.П.	За		
Мангул А.І.	За	Ситник К.М.	За		

За:18 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:0

Фракція Комуністичної партії України

Кількість депутатів: 115

Абрамов Ф.М.	Відс.	Красняков Є.В.	Відс.	Пхиденко С.С.	Відс.
Александровська А.О.	Відс.	Круценко В.Я.	Відс.	Росенко В.Г.	Відс.
Анастасієв В.О.	Відс.	Крючков Г.К.	Відс.	Самойлик К.С.	Відс.
Аніщук В.В.	Відс.	Кузнецов П.С.	Відс.	Сизенко Ю.П.	Відс.
Анненков Є.І.	Відс.	Кухарчук М.А.	Відс.	Симоненко П.М.	Відс.
Бабурін О.В.	Відс.	Кучеренко В.М.	Відс.	Синенко С.І.	Відс.
Баулін П.Б.	Відс.	Кушнір О.Д.	Відс.	Сімонов В.Д.	Відс.
Бережний В.Г.	Відс.	Лантух В.І.	Відс.	Сінченко С.Г.	Відс.
Бондарчук О.В.	Відс.	Левченко А.І.	Відс.	Сіренко В.Ф.	Відс.
Борщевський В.В.	Відс.	Лешан Е.А.	Відс.	Снігач А.П.	Відс.
Буждиган П.П.	Відс.	Лісогорський О.І.	Відс.	Сокерчак В.М.	Відс.
Буйко Г.В.	Відс.	Малевський О.Т.	Відс.	Соломатін Ю.П.	Відс.
Василенко А.С.	Відс.	Марамзін Ф.А.	Відс.	Старинець О.Г.	Відс.
Ведмідь А.П.	Відс.	Мармазов Є.В.	Відс.	Степура В.С.	Відс.
Власов В.Д.	Відс.	Масенко О.М.	Відс.	Стрижко Л.П.	Відс.
Гінзбург О.П.	Відс.	Матвеев В.Г.	Відс.	Строгов А.Н.	Відс.
Гмиря С.П.	Відс.	Матвеев В.Й.	Відс.	Танасов С.І.	Відс.
Голуб О.В.	Відс.	Мигович І.І.	Відс.	Терещук В.В.	Відс.
Грачов О.О.	Відс.	Мироненко В.А.	Відс.	Тищенко П.В.	Відс.
Гуренко С.І.	Відс.	Мішура В.Д.	Відс.	Тіщенко О.В.	Відс.
Дайнеко Л.І.	Відс.	Моїсеєнко В.М.	Відс.	Тропін В.І.	Відс.
Долженко Г.П.	Відс.	Молчанов Б.Я.	Відс.	Федоренко Л.П.	Відс.
Доманський А.І.	Відс.	Морозов А.П.	Відс.	Хара В.Г.	Відс.
Донченко Ю.Г.	Відс.	Наливайко А.М.	Відс.	Хмельовий А.П.	Відс.
Дорогунцов С.І.	Відс.	Олійник Б.І.	Відс.	Хунов А.І.	Відс.
Драголюнцев А.Д.	Відс.	Оплачко В.М.	Відс.	Цибенко П.С.	Відс.
Єськов В.А.	Відс.	Охріменко К.О.	Відс.	Чекалін В.М.	Відс.
Єщенко В.М.	Відс.	Панасовський О.Г.	Відс.	Черенков О.П.	Відс.
Жежук Н.С.	Відс.	Парубок О.Н.	Відс.	Чернічко О.М.	Відс.
Заклунна В.Г.	Відс.	Пасечна Л.Я.	Відс.	Чивюк М.В.	Відс.
Зачосов В.О.	Відс.	Пасєка М.С.	Відс.	Чичканов С.В.	Відс.
Звонарж А.Ю.	Відс.	Пейгалайнен А.В.	Відс.	Чичков В.М.	Відс.
Кирил В.О.	Відс.	Петренко Д.Д.	Відс.	Штепа В.Д.	Не гол.
Кириченко М.О.	Відс.	Петров В.Б.	Відс.	Штепа Н.П.	Відс.
Клочко М.О.	Відс.	Писаренко А.А.	Відс.	Юхимець О.Ф.	Відс.
Кожевніков Б.М.	Відс.	Понеділко В.І.	Відс.	Яковенко О.М.	Відс.
Корнійчук І.В.	Відс.	Пономаренко Г.Г.	Відс.	Яценко В.М.	Відс.
Кочерга В.Г.	Відс.	Попов Г.Д.	Відс.		
Кравченко М.В.	Відс.	Пустовойтов В.С.	Відс.		

За:0 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:114

Фракція Українського Народного Руху

Кількість депутатів: 27

Альошин В.Б.	За	Кириленко В.А.	За	Слободян О.В.	За
Асадчев В.М.	За	Кожин Б.Б.	За	Тарасюк І.Г.	За
Бойко Б.Ф.	За	Костенко Ю.І.	За	Федорин Я.В.	За
Бойчук І.В.	За	Кулик О.В.	За	Філіпчук Г.Г.	За
Гудима О.М.	За	Лавринович О.В.	За	Червоний В.М.	За
Джоджик Я.І.	За	Манчуленко Г.М.	За	Черняк В.К.	За
Драч І.Ф.	За	Мовчан П.М.	За	Чубаров Р.А.	За
Жовтяк Є.Д.	За	Полюхович І.П.	За	Шевченко В.Ф.	За
Заєць І.О.	За	Проценко В.В.	За	Юхновський І.Р.	За

За:27 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Фракція Соціалістичної партії України

Кількість депутатів: 23

Бокий І.С.	За	Місюра В.Я.	Відс.	Сінько В.Д.	За
Вінський Й.В.	Відс.	Мороз О.О.	Утрим.	Станков А.К.	Відс.
Зубов В.С.	За	Мусієнко І.М.	Не гол.	Степанов М.В.	Проти
Квятковський І.В.	За	Мухін В.В.	Утрим.	Цушко В.П.	За
Кіяшко С.М.	Відс.	Ніколаєнко С.М.	Відс.	Чиж І.С.	За
Лавриненко М.Ф.	За	Покотило Н.О.	Відс.	Шеховцов О.Д.	Утрим.
Макеєнко В.В.	За	Потімков С.Ю.	За	Ющик О.І.	За
Марковська Н.С.	Утрим.	Семенюк В.П.	Відс.		

За:10 Проти:1 Утрималось:4 Не голосувало:1 Відсутні:7

Фракція Партії зелених України

Кількість депутатів: 17

Белюсова І.А.	За	Кривошея С.В.	За	Рябченко О.В.	За
Гаврилов І.О.	За	Курикін С.І.	За	Самойленко Ю.І.	За
Діброва В.Г.	За	Москвін С.О.	За	Фіалковський В.О.	За
Кирюшин І.В.	За	Павленко С.Г.	За	Хмельницький В.І.	За
Кононов В.М.	За	Поліщук О.В.	За	Шевчук О.Б.	За
Костржевський Д.Б.	За	Рись С.М.	За		

За:17 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Фракція Народно-демократичної партії

Кількість депутатів: 28

Балашов Г.В.	За	Кінах А.К.	За	Салигін В.В.	За
Бандурка О.М.	За	Ковалко М.П.	За	Семиноженко В.П.	За
Безсмертний Р.П.	За	Кононенко Ю.С.	За	Супрун Л.П.	За
Борзих О.І.	За	Крук Ю.Б.	За	Хорошковський В.І.	За
Схануров Ю.І.	За	Ларін С.М.	За	Черновецький Л.М.	За
Журавський В.С.	За	Мартиненко М.В.	За	Шевчук С.В.	За
Зарубінський О.О.	За	Мельник П.В.	За	Шмаров В.М.	За
Карпов О.М.	За	Петров О.В.	За	Юшко І.О.	За
Кафарський В.І.	За	Плющ І.С.	За		
Кириченко С.О.	За	Подобєдов С.М.	За		

За:28 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Фракція "Громада"

Кількість депутатів: 14

Гадяцький Л.М.	За	Константинов Е.С.	За	Смірнов Є.Л.	Проти
Донець Н.Г.	За	Лазаренко П.І.	Відс.	Чобіт Д.В.	За
Сльяшкевич О.С.	За	Омеліч В.С.	За	Шишкін В.І.	За
Задорожна Т.А.	За	Павловський М.А.	За	Щушкевич В.Г.	За
Кармазін Ю.А.	За	Плютинський В.А.	За		

За:12 Проти:1 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:1

Фракція Прогресивної соціалістичної партії України

Кількість депутатів: 14

Безугла Л.Я.	Проти	Мазур О.А.	Проти	Сидорчук М.Ю.	Проти
Вітренко Н.М.	Проти	Малолітко І.Ф.	Проти	Стоженко В.Я.	За
Сльчанінов В.С.	За	Марченко В.Р.	Проти	Тихонов С.А.	За
Квят В.П.	За	Романчук П.М.	Проти	Чародеев О.В.	Проти
Лимар Н.О.	Проти	Савенко М.М.	Проти		

За:4 Проти:10 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)

Кількість депутатів: 37

Ананко Є.П.	За	Іщенко О.М.	За	Поляков С.В.	За
Андресюк Б.П.	За	Ківалов С.В.	За	Попеску І.В.	За
Арабаджи В.В.	За	Король В.М.	За	Порошенко П.О.	За
Бабич В.Г.	За	Корчинський А.І.	За	Развадовський В.Й.	За
Білас І.Г.	За	Костицький В.В.	За	Сігал Є.Я.	За
Волковський А.П.	За	Кравчук Л.М.	За	Стоян О.М.	За
Губський Б.В.	За	Кремень В.Г.	За	Суркіс Г.М.	За
Дворкіс Д.В.	Відс.	Литвак О.М.	За	Франчук А.Р.	За
Жовтіс О.І.	За	Мельнічук С.І.	За	Франчук І.А.	За
Заєць В.В.	За	Мокроусов А.О.	За	Череп В.І.	За
Заплатинський В.М.	За	Песоцький М.Ф.	За	Шуфряч Н.І.	За
Зінченко О.О.	За	Пилипчук І.М.	За		
Іщенко О.І.	За	Плужніков І.О.	За		

За:36 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:1

Група "Незалежні"

Кількість депутатів: 13

Агафонов М.І.	За	Ковач М.М.	За	Ржавський О.М.	За
Головатий С.П.	За	Марчук Є.К.	За	Трофименко Л.С.	За
Горбачов В.С.	За	Омельченко Г.О.	За	Чубатенко О.М.	За
Гошовська В.А.	За	Пересунько С.І.	За		
Єрмак А.В.	За	Раханський А.В.	За		

За:13 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Фракція Селянської партії України

Кількість депутатів: 15

Баранчик І.І.	За	Друзюк С.О.	За	Мороз А.М.	Відс.
Довганчин Г.В.	Не гол.	Іванов В.Г.	Відс.	Петренко В.О.	Відс.
Довгань К.В.	За	Кирильчук Є.І.	За	Райковський Б.С.	Відс.
Довгань С.В.	За	Коломойцев В.Е.	За	Туш М.Н.	Відс.
Дроботов А.І.	За	Кондратенко А.І.	Відс.	Шпігало В.Є.	За

За:8 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:6

Фракція партії "Реформи і Порядок"-"Реформи-Конгрес"

Кількість депутатів: 15

Беспалий Б.Я.	За	Коліушко І.Б.	За	Стецьків Т.С.	За
Бондаренко В.Д.	За	Литюк А.І.	За	Стецько Я.Й.	За
Ємець О.І.	За	Осташ І.І.	За	Терьохін С.А.	За
Жир О.О.	За	Пинзеник В.М.	За	Філенко В.П.	За
Зварич Р.М.	За	Ратушний М.Я.	За	Цехмістренко В.Г.	За

За:15 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Група "Відродження регіонів"

Кількість депутатів: 33

Абдуллін О.Р.	За	Данильчук О.Ю.	За	Насалик І.С.	За
Акопян В.Г.	За	Діак І.В.	За	Нечипорук В.П.	За
Антоньєва Г.П.	За	Жеваго К.В.	За	Пашковський Л.Б.	За
Бортник В.Ф.	За	Задорожній О.В.	За	Рибак В.В.	За
Буряк С.В.	За	Засуха Т.В.	За	Сацюк В.М.	За
Ващук К.Т.	За	Звягільський Ю.Л.	За	Сопрун С.І.	За
Волков О.М.	За	Козак Я.І.	За	Табачник Д.В.	За
Гавриш С.Б.	За	Кошинець В.В.	За	Ткаленко І.І.	За
Гаркуша О.М.	За	Кучеренко О.Ю.	За	Ткачук В.М.	За

Гуров В.М.	За	Марченко О.А.	За	Фурдичко О.І.	За
Гусак Л.Г.	За	Матвієнков С.А.	За	Чаговець В.М.	За

За:33 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Фракція Народного Руху України

Кількість депутатів: 16

Бондаренко О.Ф.	За	Коваль В.С.	За	Удовенко Г.Й.	За
Глухівський Л.Й.	За	Косів М.В.	За	Чорноволенко О.В.	За
Григорович Л.С.	За	Костинюк Б.І.	За	Шепа В.В.	За
Джемілев М.	За	Креч Е.Е.	За	Шмідт Р.М.	За
Кендзьор Я.М.	За	Криворучко Ю.З.	За		
Ключковський Ю.Б.	За	Танюк Л.С.	За		

За:16 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Фракція "Батьківщина"

Кількість депутатів: 32

Алексєєв В.Г.	За	Кириленко І.Г.	За	Пухкал О.Г.	За
Альохін В.І.	За	Кірімов І.З.	За	Ременюк О.І.	За
Білик А.Г.	За	Косаківський Л.Г.	За	Сас С.В.	За
Білорус О.Г.	За	Куньов І.П.	За	Сафронов С.О.	За
Білоус А.О.	За	Левцун В.І.	За	Сушкевич В.М.	За
Блохін О.В.	За	Мартинівський В.П.	За	Тимошенко Ю.В.	За
Борзов В.П.	За	Мельников О.Б.	За	Толочко П.П.	За
Габер М.О.	За	Мичко М.І.	За	Турчинов О.В.	За
Гнатюк Д.М.	За	Настенко О.А.	За	Черненко В.Г.	За
Гуцол М.В.	За	Онопенко В.В.	Відс.	Юхновський О.І.	За
Давидов В.В.	За	Правденко С.М.	За		

За:31 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:1

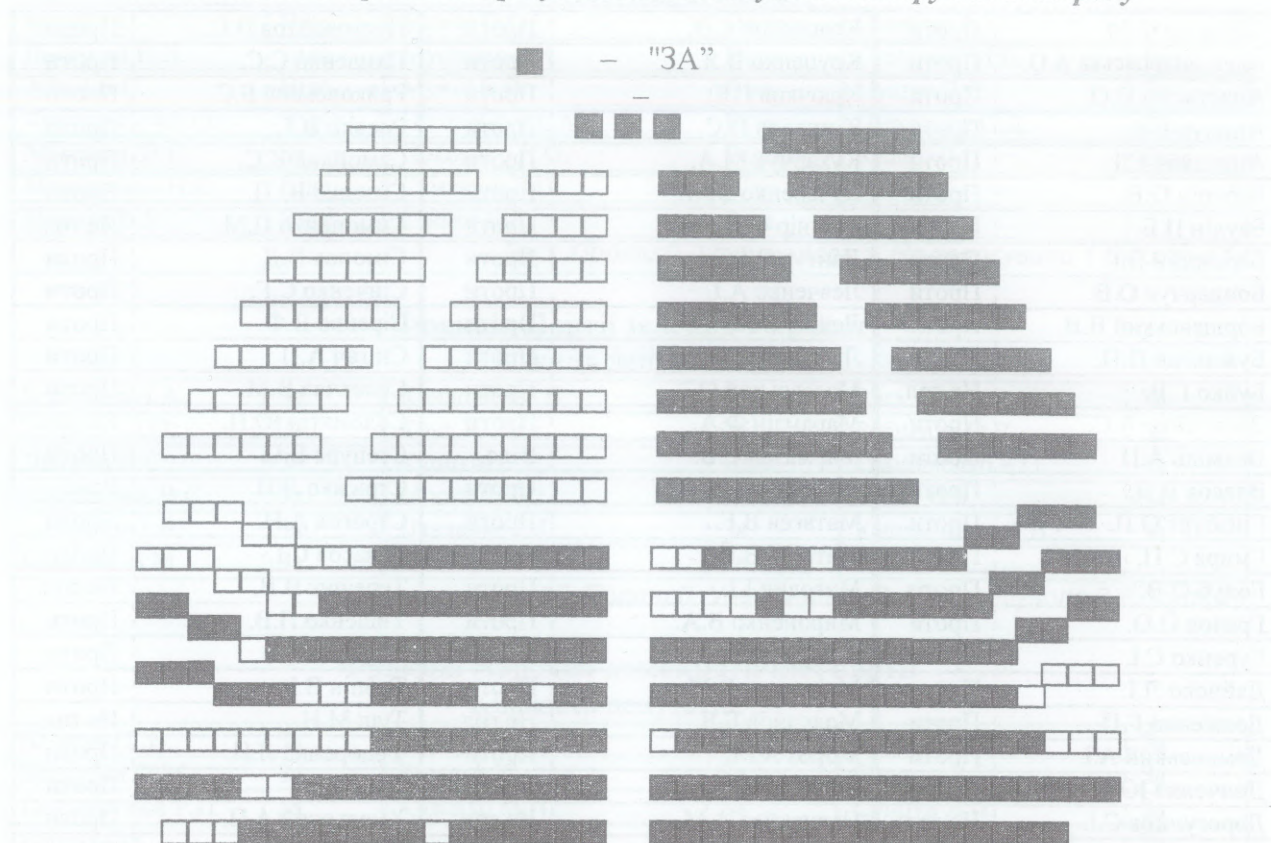
Група "Трудова Україна"

Кількість депутатів: 28

Богатиренко А.А.	За	Костусєв О.О.	За	Спіженко Ю.П.	За
Богословська І.Г.	За	Лютікова І.І.	За	Устенко П.І.	За
Горбатов В.М.	За	Мазуренко В.І.	За	Чікал А.В.	За
Дашутін Г.П.	За	Миримський Л.Ю.	За	Чукмасов С.О.	За
Деркач А.Л.	За	Новик А.М.	За	Шаров І.Ф.	За
Єдін О.Й.	За	Пінчук В.М.	За	Шпак О.Г.	За
Іванов С.А.	За	Ромовська З.В.	За	Шпиг Ф.І.	За
Юффе Ю.Я.	За	Свирида О.М.	За	Янковський М.А.	За
Кондратєвський С.М.	За	Сергієнко О.І.	За		
Коновалюк В.І.	За	Сирота М.Д.	За		

За:28 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Схематичне зображення результатів голосування 22 грудня 1999 року

Логічним продовженням підтримки Уряду В.А.Ющенка з боку парламенту стало схвалення Програми його діяльності 6 квітня 2000 року.

Результати поіменного голосування Постанови про Програму діяльності Кабінету Міністрів України

За:261 Проти:103 Утрималось:5 Не голосувало:20 Всього:389

Не входять до складу фракцій

Кількість депутатів: 49

Агафонов М.І.	За	Лазаренко П.І.	Відс.	Сахно Ю.П.	За
Безугла Л.Я.	Відс.	Лещинський О.О.	Відс.	Сидорчук М.Ю.	Відс.
Бойчук І.В.	За	Лимар Н.О.	Відс.	Ситник К.М.	За
Бродський М.Ю.	Відс.	Литюк А.І.	За	Смірнов Є.Л.	Проти
Вітренко Н.М.	Відс.	Мазур О.А.	Відс.	Старинець О.Г.	Проти
Гавриш С.Б.	Не гол.	Малолітко І.Ф.	Відс.	Ткаченко О.М.	Відс.
Гадяцький Л.М.	За	Мартинюк А.І.	Проти	Ткачук В.А.	Не гол.
Головатий С.П.	Відс.	Марченко В.Р.	Відс.	Тягнибок О.Я.	Відс.
Гурвіц Е.Й.	Відс.	Матвієнко А.С.	За	Філіпчук Г.Г.	За
Сляшкевич О.С.	Відс.	Медведчук В.В.	За	Чайка В.В.	Відс.
Єрмак А.В.	Утрим.	Омельченко Г.О.	За	Чародеев О.В.	Проти
Жердицький В.Ю.	За	Плющ І.С.	За	Чиж І.С.	Відс.
Кармазін Ю.А.	За	Подгорний С.П.	За	Чобіт Д.В.	Не гол.
Коломойцев В.Е.	За	Потімков С.Ю.	Утрим.	Шишкін В.І.	За
Кушніров М.О.	За	Проценко В.В.	За	Штепа В.Д.	Утрим.
Лавриненко М.Ф.	За	Ржавський О.М.	За		
Лавринович О.В.	За	Романчук П.М.	Відс.		

За:21 Проти:4 Утрималось:3 Не голосувало:3 Відсутні:18

Фракція Комуністичної партії України
Кількість депутатів: 115

Абрамов Ф.М.	Проти	Красняков Є.В.	Проти	Пустовойтов В.С.	Проти
Александровська А.О.	Проти	Круценко В.Я.	Проти	Пхиденко С.С.	Проти
Анастасієв В.О.	Проти	Крючков Г.К.	Проти	Райковський Б.С.	Проти
Анішук В.В.	Проти	Кузнецов П.С.	Проти	Роєнко В.Г.	Проти
Анненков Є.І.	Проти	Кухарчук М.А.	Проти	Самойлик К.С.	Проти
Бабурін О.В.	Проти	Кучеренко В.М.	Проти	Сизенко Ю.П.	Проти
Баулін П.Б.	Проти	Кушнір О.Д.	Проти	Симоненко П.М.	Не гол.
Бережний В.Г.	Проти	Лантух В.І.	Проти	Сімонов В.Д.	Проти
Бондарчук О.В.	Проти	Левченко А.І.	Проти	Сінченко С.Г.	Проти
Борщевський В.В.	Проти	Лешан Е.А.	Проти	Сіренко В.Ф.	Проти
Буждиган П.П.	Проти	Лісогорський О.І.	Проти	Снігач А.П.	Проти
Буйко Г.В.	Не гол.	Малевський О.Т.	Проти	Сокерчак В.М.	Проти
Василенко А.С.	Проти	Марамзін Ф.А.	Проти	Соломатін Ю.П.	Не гол.
Ведмідь А.П.	Проти	Мармазов Є.В.	Відс.	Степура В.С.	Проти
Власов В.Д.	Проти	Масенко О.М.	Проти	Стрижко Л.П.	Відс.
Гінзбург О.П.	Проти	Матвєєв В.Г.	Проти	Строгов А.Н.	Проти
Гмиря С.П.	Проти	Матвєєв В.Й.	Проти	Танасов С.І.	Проти
Голуб О.В.	Проти	Мигович І.І.	Проти	Терещук В.В.	Не гол.
Грачов О.О.	Проти	Мироненко В.А.	Проти	Тищенко П.В.	Проти
Гуренко С.І.	Проти	Мішура В.Д.	Проти	Тіщенко О.В.	Проти
Дайнеко Л.І.	Проти	Моїсеєнко В.М.	Проти	Тропін В.І.	Проти
Долженко Г.П.	Проти	Молчанов Б.Я.	Не гол.	Туш М.Н.	Не гол.
Доманський А.І.	Проти	Мороз А.М.	Проти	Федоренко Л.П.	Проти
Донченко Ю.Г.	Проти	Морозов А.П.	Проти	Хара В.Г.	Проти
Дорогунцов С.І.	Не гол.	Наливайко А.М.	Не гол.	Хмельовий А.П.	Проти
Драголюнцев А.Д.	Проти	Олійник Б.І.	Відс.	Хунов А.І.	Проти
Єськов В.А.	Проти	Опшачко В.М.	Проти	Цибенко П.С.	Проти
Єщенко В.М.	Проти	Охріменко К.О.	Не гол.	Чекалін В.М.	Проти
Жежук Н.С.	Проти	Панасовський О.Г.	Проти	Черенков О.П.	Не гол.
Заклунна В.Г.	Проти	Парубок О.Н.	Проти	Чернічко О.М.	Проти
Зачосов В.О.	Проти	Пасечна Л.Я.	Проти	Чивюк М.В.	Проти
Іванов В.Г.	Проти	Пасека М.С.	Проти	Чичканов С.В.	Проти
Кирил В.О.	Проти	Пейгалайнен А.В.	Проти	Чичков В.М.	Проти
Клочко М.О.	Не гол.	Петренко В.О.	Проти	Штепа Н.П.	Проти
Кожевніков Б.М.	Проти	Петренко Д.Д.	Проти	Юхимець О.Ф.	Проти
Кондратенко А.І.	Відс.	Петров В.Б.	Проти	Яковенко О.М.	Проти
Корнійчук І.В.	Проти	Понеділко В.І.	Проти	Яценко В.М.	Відс.
Кочерга В.Г.	Не гол.	Пономаренко Г.Г.	Проти		
Кравченко М.В.	Проти	Попов Г.Д.	Відс.		

За:0 Проти:97 Утрималось:0 Не голосувало:12 Відсутні:6

Фракція Українського Народного Руху
Кількість депутатів: 21

Альошин В.Б.	За	Кожин Б.Б.	За	Слободян О.В.	За
Асадчев В.М.	За	Костенко Ю.І.	За	Тарасюк І.Г.	За
Білас І.Г.	За	Кулик О.В.	За	Федорин Я.В.	За
Гудима О.М.	За	Манчуленко Г.М.	За	Червоний В.М.	За
Джоджик Я.І.	За	Мовчан П.М.	За	Черняк В.К.	За
Жовтяк Є.Д.	За	Полохович І.П.	За	Шевченко В.Ф.	За
Кириленко В.А.	За	Ратушний М.Я.	За	Юхновський І.Р.	За

За:21 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Фракція Соціалістичної партії України

Кількість депутатів: 19

Бокий І.С.	Відс.	Мороз О.О.	Не гол.	Станков А.К.	За
Вінський Й.В.	Відс.	Мусієнко І.М.	Відс.	Степанов М.В.	Відс.
Зубов В.С.	Відс.	Мухін В.В.	Відс.	Цушко В.П.	За
Квятковський І.В.	Утрим.	Ніколаєнко С.М.	Відс.	Шеховцов О.Д.	Відс.
Макеєнко В.В.	За	Покотило Н.О.	Відс.	Ющик О.І.	Відс.
Марковська Н.С.	Відс.	Семенюк В.П.	Відс.		
Місюра В.Я.	Відс.	Сінько В.Д.	Відс.		

За:3 Проти:0 Утрималось:1 Не голосувало:1 Відсутні:14

Фракція Партії зелених України

Кількість депутатів: 17

Белоусова І.А.	За	Кривошея С.В.	За	Рись С.М.	За
Гаврилов І.О.	За	Крук Ю.Б.	За	Рябченко О.В.	За
Діброва В.Г.	За	Курикін С.І.	Відс.	Самойленко Ю.І.	За
Єльчанінов В.С.	За	Москвін С.О.	За	Хазан В.Б.	За
Кирюшин І.В.	За	Павленко С.Г.	За	Хмельницький В.І.	За
Кононов В.М.	За	Поліщук О.В.	За		

За:16 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:1

Фракція Народно-демократичної партії

Кількість депутатів: 24

Балашов Г.В.	За	Кириченко С.О.	Відс.	Петров О.В.	За
Бандурка О.М.	За	Кінах А.К.	За	Салигін В.В.	За
Безсмертний Р.П.	За	Ковалко М.П.	За	Супрун Л.П.	За
Борзих О.І.	За	Кононенко Ю.С.	За	Хорошковський В.І.	За
Журавський В.С.	Відс.	Костржевський Д.Б.	За	Черновецький Л.М.	За
Зарубінський О.О.	За	Ларін С.М.	За	Чукмасов С.О.	За
Карпов О.М.	За	Мартиненко М.В.	За	Шевчук С.В.	За
Кафарський В.І.	За	Мельник П.В.	За	Юшко І.О.	За

За:22 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:2

Фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)

Кількість депутатів: 34

Ананко Є.П.	За	Іщенко О.М.	За	Сігал Є.Я.	За
Андреїчев О.А.	За	Квят В.П.	За	Суркіс Г.М.	За
Андресюк Б.П.	За	Ківалов С.В.	За	Суслов В.І.	Утрим.
Бабич В.Г.	За	Костицький В.В.	Відс.	Фесенко К.Г.	За
Волковський А.П.	За	Кравчук Л.М.	За	Фіалковський В.О.	Відс.
Губський Б.В.	За	Мельничук С.І.	За	Франчук А.Р.	За
Дворкіс Д.В.	За	Мокроусов А.О.	За	Франчук І.А.	За
Жовтіс О.І.	За	Онуфрійчук М.Я.	За	Череп В.І.	За
Засць В.В.	За	Песоцький М.Ф.	За	Шуфріч Н.І.	За
Заплатинський В.М.	За	Пилипчук І.М.	За	Шушкевич В.Г.	За
Зінченко О.О.	Не гол.	Плужніков І.О.	За		
Іщенко О.І.	За	Поляков С.В.	За		

За:30 Проти:0 Утрималось:1 Не голосувало:1 Відсутні:2

Фракція партії "Реформи і Порядок" - "Реформи-Конгрес"

Кількість депутатів: 14

Беспалий Б.Я.	За	Коліушко І.Б.	За	Терьохін С.А.	За
Бондаренко В.Д.	За	Осташ І.І.	За	Філенко В.П.	За
Смець О.І.	За	Пинзеник В.М.	За	Цехмістренко В.Г.	За
Жеваго К.В.	За	Стецьків Т.С.	За	Чубаров Р.А.	За
Жир О.О.	За	Стецько Я.Й.	За		

За:14 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Група "Відродження регіонів"

Кількість депутатів: 36

Абдулін О.Р.	Відс.	Задорожній О.В.	За	Рибак В.В.	За
Акопян В.Г.	За	Засуха Т.В.	За	Сащок В.М.	За
Антоньєва Г.П.	За	Звягільський Ю.Л.	За	Сопрун С.І.	За
Бортник В.Ф.	За	Козак Я.І.	За	Стоженко В.Я.	За
Буряк С.В.	За	Кошинець В.В.	За	Табачник Д.В.	Відс.
Ващук К.Т.	За	Кучеренко О.Ю.	За	Тихонов С.А.	За
Волков О.М.	Не гол.	Марченко О.А.	За	Ткаленко І.І.	За
Горбатов В.М.	За	Матвієнков С.А.	За	Ткачук В.М.	За
Гуров В.М.	Відс.	Насалик І.С.	За	Трофименко Л.С.	За
Гусак Л.Г.	За	Нечипорук В.П.	За	Устенко П.І.	За
Данильчук О.Ю.	Відс.	Пашковський Л.Б.	За	Фурдичко О.І.	За
Діак І.В.	За	Подобєдов С.М.	За	Чаговець В.М.	За

За:31 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:4

Фракція Народного Руху України

Кількість депутатів: 18

Бойко Б.Ф.	За	Кендзьор Я.М.	За	Криворучко Ю.З.	За
Бондаренко О.Ф.	За	Ключковський Ю.Б.	За	Кульчинський М.Г.	За
Глухівський Л.Й.	За	Коваль В.С.	За	Танюк Л.С.	За
Григорович Л.С.	За	Косів М.В.	За	Удовенко Г.Й.	За
Джемилев М.	За	Костинюк Б.І.	За	Чорноволенко О.В.	За
Зварич Р.М.	За	Креч Е.Е.	За	Шепа В.В.	За

За:18 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Фракція "Батьківщина"

Кількість депутатів: 34

Алексєєв В.Г.	За	Константинов Е.С.	За	Развадовський В.Й.	За
Альохін В.І.	За	Косаківський Л.Г.	За	Ременюк О.І.	За
Білорус О.Г.	За	Куньов І.П.	За	Ромовська З.В.	За
Білоус А.О.	За	Левцун В.І.	За	Сас С.В.	За
Блохін О.В.	За	Литвак О.М.	За	Сафронов С.О.	За
Борзов В.П.	За	Мельников О.Б.	За	Сушкевич В.М.	За
Габер М.О.	Відс.	Мичко М.І.	За	Толочко П.П.	За
Гнатюк Д.М.	За	Настенко О.А.	За	Турчинов О.В.	За
Гуцол М.В.	За	Онопенко В.В.	За	Черненко В.Г.	За
Давидов В.В.	За	Павловський М.А.	За	Юхновський О.І.	За
Кирильчук Є.І.	За	Правденко С.М.	За		
Кіримов І.З.	За	Пухкал О.Г.	За		

За:33 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:1

Група "Трудова Україна"

Кількість депутатів: 38

Білик А.Г.	За	Іванов С.А.	За	Пінчук В.М.	За
Богатиренко А.А.	За	Іоффе Ю.Я.	За	Раханський А.В.	За
Богословська І.Г.	За	Кириченко М.О.	За	Савенко М.М.	За

Васильєв Г.А.	За	Кондратовський С.М.	За	Свирида О.М.	За
Горбачов В.С.	За	Коновалюк В.І.	За	Синенко С.І.	За
Гошовська В.А.	За	Костусєв О.О.	За	Спіженко Ю.П.	За
Дашутін Г.П.	За	Лютікова І.І.	За	Чікал А.В.	За
Деркач А.Л.	За	Мазуренко В.І.	За	Шаров І.Ф.	За
Донець Н.Г.	За	Мангул А.І.	За	Шпак О.Г.	За
Друзюк С.О.	За	Миримський Л.Ю.	За	Шпиг Ф.І.	За
Єдін О.Й.	За	Новик А.М.	За	Шпігалю В.Є.	За
Задорожна Т.А.	За	Омеліч В.С.	За	Янковський М.А.	За
Звонарж А.Ю.	За	Пересунько С.І.	За		

За:38 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

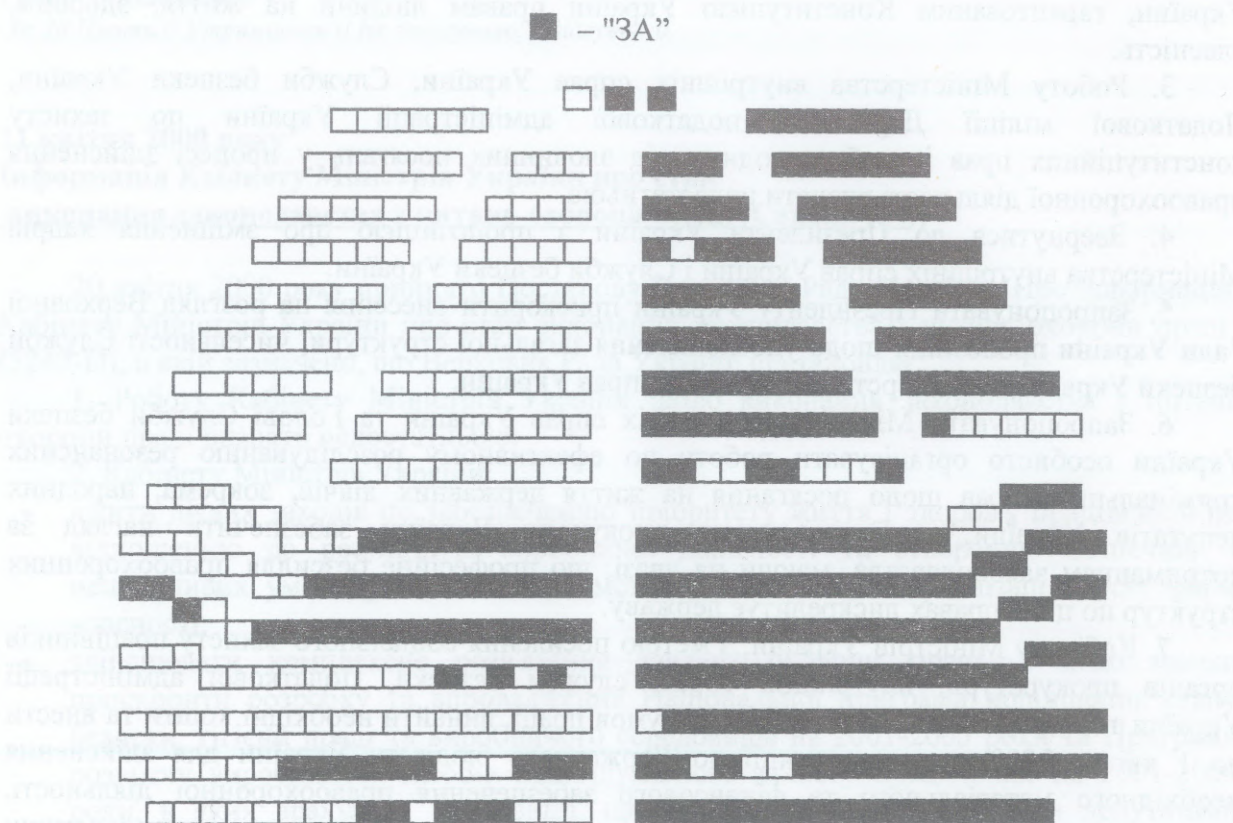
Група "Солідарність"

Кількість депутатів: 21

Арабаджи В.В.	За	Ковач М.М.	За	Порошенко П.О.	За
Баранчик І.І.	За	Король В.М.	За	Семиноженко В.П.	Не гол.
Довганчин Г.В.	За	Корчинський А.І.	За	Сергієнко О.І.	За
Довгань К.В.	Проти	Мартиновський В.П.	За	Сирота М.Д.	За
Довгань С.В.	Проти	Писаренко А.А.	Не гол.	Стоян О.М.	За
Дроботов А.І.	Відс.	Плутинський В.А.	За	Чубатенко О.М.	За
Кіяшко С.М.	Відс.	Попеску І.В.	Відс.	Шмаров В.М.	За

За:14 Проти:2 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:3

Схематичне зображення результатів голосування 6 квітня 2000 року

Незважаючи на значну підтримку кандидатури Прем'єр-міністра та Програми діяльності Кабінету Міністрів, у подальшому робота Уряду оцінювалася парламентом неоднозначно. Про це красномовно свідчать постанови, що були прийняті за результатами проведення Днів Уряду у Верховній Раді.

Дні Уряду у Верховній Раді (БЕРЕЗЕНЬ 2000 Р. – БЕРЕЗЕНЬ 2001 Р.)

14 березня 2000 року

Інформація Кабінету Міністрів України про дотримання правоохоронними органами України конституційних гарантій та законності в забезпеченні прав і свобод людини (Кравченко Ю.Ф.)

23 березня 2000 року прийнято Постанову Верховної Ради України "Про дотримання правоохоронними органами України конституційних гарантій та законності в забезпеченні прав і свобод людини" (5160-D), в якій зазначено, що Верховна Рада України постановляє:

1. Інформацію Кабінету Міністрів України взяти до відома.
2. Визнати, що криміногенна ситуація в державі за рівнем, змістом та негативними наслідками є складною, напруженою, нестабільною, загрожує національній безпеці України, гарантованим Конституцією України правам людини на життя, здоров'я, власність.
3. Роботу Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Податкової міліції Державної податкової адміністрації України по захисту конституційних прав і свобод людини від злочинних посягань у процесі здійснення правоохоронної діяльності визнати недостатньою.
4. Звернутися до Президента України з пропозицією про зміцнення кадрів Міністерства внутрішніх справ України і Служби безпеки України.
5. Запропонувати Президенту України прискорити внесення на розгляд Верховної Ради України пропозицій щодо удосконалення загальної структури, чисельності Служби безпеки України, Міністерства внутрішніх справ України.
6. Запропонувати Міністру внутрішніх справ України та Голові Служби безпеки України особисто організувати роботу по ефективному розслідуванню резонансних кримінальних справ щодо посягання на життя державних діячів, зокрема, народних депутатів України, а Генеральному прокурору України забезпечити нагляд за дотриманням законодавства, маючи на увазі, що професійне безсилля правоохоронних структур по цих справах дискредитує державу.
7. Кабінету Міністрів України, з метою посилення соціального захисту працівників органів прокуратури, внутрішніх справ, служби безпеки, Податкової адміністрації України та судів, забезпечення належних умов праці, винайти необхідні кошти та внести до 1 квітня 2000 року пропозиції до Державного бюджету України для здійснення необхідного матеріального та фінансового забезпечення правоохоронної діяльності, встановлення конкретних та дієвих соціальних гарантій працівникам правоохоронних органів.
8. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на комітети Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності та з питань прав людини, національних меншин і міжнародних відносин.

Результати голосування: За:230 Проти:97 Утрималось:3 Не голосувало:63 Всього:393

Позафракційні

За:17 Проти:4 Утрималось:0 Не голосувало:10 Відсутні:20

Фракція Комуністичної партії України

За:1 Проти:83 Утрималось:0 Не голосувало:20 Відсутні:11

Фракція Українського Народного Руху

За:16 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:3

Фракція Соціалістичної партії України

За:0 Проти:8 Утрималось:0 Не голосувало:10 Відсутні:1

Фракція Партії зелених України

За:15 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:2

Фракція Народно-демократичної партії

За:21 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:2

Фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)

За:23 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:9 Відсутні:2

Фракція партії "Реформи і Порядок"-"Реформи-Конгрес"

За:12 Проти:0 Утрималось:1 Не голосувало:0 Відсутні:1

Група "Відродження регіонів"

За:29 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:6 Відсутні:1

Фракція Народного Руху України

За:17 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Фракція "Батьківщина"

За:26 Проти:2 Утрималось:2 Не голосувало:4 Відсутні:0

Група "Трудова Україна"

За:33 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:3

Група "Солідарність"

За:20 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:0

11 квітня 2000 року

Інформація Кабінету Міністрів України про стан

виконання законодавства з питань охорони праці (Сахань І.Я.)

20 квітня 2000 року прийнято Постанову Верховної Ради України "Про інформацію Кабінету Міністрів України про стан виконання законодавства з питань охорони праці" (5247-D), в якій зазначено, що Верховна Рада України постановляє:

1. Роботу Кабінету Міністрів України щодо виконання законодавства з питань охорони праці визнати недостатньою.

2. Кабінету Міністрів України:

- вжити дієвих заходів по забезпеченню пріоритету життя і здоров'я працівників по відношенню до результатів виробничої діяльності та створенню безпечних і нешкідливих умов праці на підприємствах, установах та організаціях усіх форм власності;
- здійснювати комплексне розв'язання завдань охорони праці. З цієї метою прискорити розробку та впровадження Національної програми поліпшення стану безпеки, гігієни праці та виробничого середовища на 2001-2005 роки та Програми розвитку виробництва засобів індивідуального захисту працюючих на 2001-2004 роки, в яких врахувати пропозиції, що були висловлені народними депутатами України під час проведення "Дня Уряду України" 11 квітня 2000 року;
- забезпечити соціальний захист працівників і насамперед повне відшкодування особам шкоди, заподіяної нещасними випадками на виробництві та професійними захворюваннями, і передбачити додаткове виділення коштів з Державного бюджету України на 2000 рік по видатках "Кошти на виплату заборгованості з регресних позовів та одноразової допомоги по втраті професійної працездатності шахтарям та

гірникам підприємств з підземного видобутку вугілля та залізної руди" за рахунок додаткових надходжень до Державного бюджету;

- передбачити фінансування підготовчих заходів щодо реалізації Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності" (1105-14);
- розглянути питання централізованого постачання вугільним шахтам засобів захисту від виробничого пилу органів дихання шахтарів;
- посилити координацію діяльності державних органів з питань охорони праці та розглянути в установленому порядку питання про відновлення Державного комітету України по нагляду за охороною праці;
- у термін до 1 грудня 2000 року внести на розгляд Верховної Ради України нову редакцію Закону України "Про охорону праці", продовжити роботу щодо адаптації та гармонізації законодавства відповідно до Конвенцій Міжнародної організації праці, директив Європейського Союзу та Всесвітньої організації охорони здоров'я;
- вирішити питання щодо підвищення мотивації праці державних інспекторів з нагляду за охороною праці та посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби.

3. Рекомендувати Генеральній прокуратурі України разом з державними органами по нагляду за охороною праці забезпечити перевірку підприємств і організацій щодо охорони праці та притягнути до відповідальності осіб, винних у порушенні законодавства з питань охорони праці. Особливу увагу при проведенні перевірок приділити виробництвам і об'єктам з підвищеною небезпекою вугільної промисловості, приватним підприємствам.

4. Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці здійснювати контроль за виконанням цієї Постанови.

Результати голосування: За: 300 Проти: 1 Утрималось: 0 Не голосувало: 102 Всього: 403

Позафракційні

За: 21 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 6 Відсутні: 22

Фракція Комуністичної партії України

За: 85 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 25 Відсутні: 5

Фракція Українського Народного Руху

За: 8 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 11 Відсутні: 2

Фракція Соціалістичної партії України

За: 0 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 17 Відсутні: 1

Фракція Партії зелених України

За: 15 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 1 Відсутні: 1

Фракція Народно-демократичної партії

За: 14 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 7 Відсутні: 3

Фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)

За: 29 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 4 Відсутні: 1

Фракція партії "Реформи і Порядок" - "Реформи-Конгрес"

За: 4 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 10 Відсутні: 0

Група "Відродження регіонів"

За: 27 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 7 Відсутні: 2

Фракція Народного Руху України

За: 18 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 0 Відсутні: 0

Фракція "Батьківщина"

За: 30 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 5 Відсутні: 0

Група "Трудова Україна"

За: 33 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 5 Відсутні: 0

Група "Солідарність"

За: 16 Проти: 1 Утрималось: 0 Не голосувало: 4 Відсутні: 0

13 червня 2000 року

Інформація Кабінету Міністрів України про стан виконання Закону України "Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві" та продовольчу безпеку України (Кириленко І.Г.)

22 червня 2000 року було прийнято Постанову Верховної Ради України "Про інформацію Кабінету Міністрів України про стан виконання Закону України "Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві" та продовольчу безпеку України" (5384-D), в якій зазначено, що Верховна Рада України постановляє:

1. Відзначити, що невиконання Урядом важливих положень Закону України "Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві", інших законодавчих актів щодо реального надання пріоритетності аграрній галузі, втрата традиційних зовнішніх ринків, незабезпеченість цінового паритету обміну сільськогосподарської та промислової продукції зумовило негативну тенденцію щорічного спаду виробництва сільськогосподарської продукції і зменшення виробничого потенціалу галузі, різкого зниження споживання основних видів продовольства на душу населення, занепаду соціальної сфери села, що в цілому знизило рівень продовольчої безпеки країни.

2. Для досягнення стабілізації в агропромисловому комплексі рекомендувати Кабінету Міністрів України:

- до 1 січня 2001 року розробити Програму розвитку аграрної галузі з визначенням напрямів і механізмів забезпечення нарощування обсягів виробництва сільського господарства в ринкових умовах і перетворення реформованих сільськогосподарських підприємств у прибуткові господарства, передбачивши окремо вирішення проблеми працевлаштування працівників, що вивільняються із сільськогосподарського виробництва в процесі реформування колективних підприємств;
- разом з Національним банком України до 1 жовтня цього року розробити та запровадити систему довгострокового та короткострокового кредитування підприємств агропромислового комплексу;
- у проекті Закону України про внесення змін до Закону України "Про Державний бюджет України на 2000 рік" та проектах державних бюджетів України на наступні роки передбачити:
 - спрямування коштів в сумі 450 млн. гривень у 2000 році і 700 млн. гривень у наступні роки, що надійдуть від сплати сільськогосподарськими товаровиробниками податку на додану вартість внаслідок скасування Указу Президента України від 2 грудня 1998 року N 1328/98 "Про підтримку сільськогосподарських товаровиробників", на збільшення фінансування видатків аграрного сектора економіки, в першу чергу на виконання державних програм селекції у рослинництві, тваринництві та птахівництві, наукове забезпечення, а також на поповнення лізингового фонду;
 - збільшення резервного фонду Кабінету Міністрів України у 2000 році на 160 млн. гривень для використання їх на відшкодування сільськогосподарським товаровиробникам збитків, заподіяних цьогорічними заморозками та посухою;
 - кошти на забезпечення довгострокового кредитування виробництва та закупівлі сільськогосподарської техніки на лізинговій основі з метою становлення вітчизняної галузі сільськогосподарського машинобудування, а також кошти на

дотування господарств на придбання техніки в обсязі до 30 відсотків її вартості, розробивши для цього відповідний механізм;

- до кінця поточного року провести інвентаризацію об'єктів соціальної сфери села, визначити перелік тих об'єктів, будівництво яких необхідно завершити (або законсервувати) до 2004 року, передбачивши для цього в Державному бюджеті по роках відповідні кошти;
- забезпечити цільове використання коштів, що надходять від плати за землю, відповідно до чинного законодавства;
- посилити державний вплив на формування і функціонування продовольчого ринку та створення його інфраструктури, використавши матеріально-технічну базу Державної акціонерної компанії "Хліб України" та Державного комітету України по матеріальних резервах. Запровадити до кінця 2000 року механізм реалізації продовольства і матеріально-технічних ресурсів для потреб агропромислового комплексу через товарні біржі, забезпечивши скасування обмежень на рух продукції і скорочення послуг посередницьких структур, що послабить негативний вплив цінового диспаритету;
- відновити фінансування державних централізованих капітальних вкладень у розмірі не менше одного відсотка від валового внутрішнього продукту, як передбачено законодавством, на зміцнення матеріально-технічної бази соціальної сфери села, забезпечення виконання державних програм по введенню в експлуатацію об'єктів соціальної інфраструктури, в тому числі об'єктів, що споруджуються у відповідності з Чорнобильською будівельною програмою. Розробити основні засади розвитку соціальної сфери села;
- у місячний строк розробити механізм відшкодування правонаступникам реформованих колективних сільськогосподарських підприємств власних коштів, які використані в минулі роки на будівництво об'єктів соціальної інфраструктури у сільській місцевості;
- у 2000 році завершити передачу об'єктів соціальної інфраструктури на баланс сільських і селищних рад та передбачити відповідні кошти на їх утримання при уточненні Державного бюджету України на 2000 рік та наступні роки;
- до 1 вересня 2000 року підготувати відповідні законопроекти та нормативно-правові акти щодо розв'язання проблем боргів в агропромисловому комплексі;
- до 1 листопада 2000 року розробити та подати на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо соціального страхування селян в умовах запровадження приватної власності на землю та різних форм господарювання.

3. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин.

Результати голосування: За:284 Проти:2 Утрималось:0 Не голосувало:89 Всього:375

Позафракційні

За:9 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:16 Відсутні:23

Фракція Комуністичної партії України

За:82 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:24 Відсутні:9

Фракція Українського Народного Руху

За:19 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:0

Фракція Соціалістичної партії України

За:1 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:17

Фракція Партії зелених України

За:12 Проти:1 Утрималось:0 Не голосувало:3 Відсутні:1

Фракція Народно-демократичної партії

За:12 Проти:1 Утрималось:0 Не голосувало:6 Відсутні:5

Фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)

За:27 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:5 Відсутні:2

Фракція партії "Реформи і Порядок"- "Реформи-Конгрес"

За:1 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:11 Відсутні:2

Група "Відродження регіонів"

За:25 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:4 Відсутні:6

Фракція Народного Руху України

За:15 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:3 Відсутні:0

Фракція "Батьківщина"

За:32 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:1

Група "Трудова Україна"

За:17 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:5 Відсутні:1

Група "Солідарність"

За:17 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:5 Відсутні:1

12 вересня 2000 року

Інформація Кабінету Міністрів України про практику застосування законів про спеціальну економічну зону та спеціальний режим інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку (Роговий В.В.)

14 вересня 2000 року прийнято Постанову Верховної Ради України "Про інформацію Кабінету Міністрів України про практику застосування законів про спеціальні економічні зони та спеціальний режим інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку" (6045), в якій зазначено, що Верховна Рада України постановляє:

1. Інформацію Кабінету Міністрів України взяти до відома.

2. Кабінету Міністрів України активізувати роботу по залученню інвестицій на території пріоритетного розвитку і спеціальних економічних зон та у першому кварталі 2001 року за результатами діяльності у 2000 році подати до спільної парламентсько-урядової комісії з комплексного дослідження і узагальнення досвіду функціонування спеціальних (вільних) економічних зон та територій пріоритетного розвитку зі спеціальним режимом інвестиційної діяльності та до Комітету Верховної Ради України з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій інформацію щодо соціально-економічних результатів їх функціонування.

3. Кабінету Міністрів України врахувати у своїй роботі критичні зауваження, висловлені під час обговорення інформації Кабінету Міністрів України про практику застосування законів про спеціальні економічні зони та спеціальний режим інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку, зокрема будь-які зміни спеціального режиму економічної діяльності, запровадженого у спеціальних економічних зонах та на територіях пріоритетного розвитку, здійснювати виключно після внесення змін до відповідних законів в установленому порядку.

4. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій.

Результати голосування: За:333 Проти:1 Утрималось:0 Не голосувало:86 Всього:420

Позафракційні

За:24 Проти:1 Утрималось:0 Не голосувало:10 Відсутні:13

Фракція Комуністичної партії України

За:100 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:11 Відсутні:4

Фракція Українського Народного Руху

За:14 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:5

Фракція Соціалістичної партії України

За:2 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:15 Відсутні:0

Фракція Партії зелених України

За:10 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:4 Відсутні:3

Фракція Народно-демократичної партії

За:18 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:1

Фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)

За:28 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:5 Відсутні:0

Фракція партії "Реформи і Порядок"-"Реформи-Конгрес"

За:1 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:14 Відсутні:0

Група "Відродження регіонів"

За:29 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:8 Відсутні:1

Фракція Народного Руху України

За:16 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:4 Відсутні:0

Фракція "Батьківщина"

За:24 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:7 Відсутні:0

Група "Трудова Україна"

За:44 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:1

Група "Солідарність"

За:23 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:3 Відсутні:1

Інформація Кабінету Міністрів України про стан реалізації адміністративної реформи стосовно вдосконалення діяльності органів виконавчої влади (Єхануров Ю.І.)

2 листопада 2000 року прийнято Постанову Верховної Ради України "Про стан реалізації адміністративної реформи стосовно вдосконалення діяльності органів виконавчої влади" (6046-D), в якій зазначено, що Верховна Рада України постановляє:

1. Інформацію Кабінету Міністрів України взяти до відома.

2. Визнати, що хід реалізації адміністративної реформи в Україні стосовно підвищення ефективності діяльності органів виконавчої влади не набув цілеспрямованого, системного характеру.

3. Комітету Верховної Ради України з питань правової політики прискорити подання на розгляд Верховної Ради України Закону України "Про Кабінет Міністрів України" з пропозиціями Президента України.

4. Запропонувати Кабінету Міністрів України:

- здійснити заходи по підвищенню ефективності виконання контрольних функцій органів виконавчої влади за додержанням Конституції і законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України;
- посилити спрямування діяльності місцевих органів виконавчої влади на забезпечення реалізації прав і свобод громадян, становлення та розвитку місцевого самоврядування на основі чіткого функціонального розмежування з повноваженнями виконавчої влади;
- до 1 грудня 2000 року подати на розгляд Верховної Ради України фінансово-економічне обґрунтування щодо законопроекту про Програму державної підтримки і розвитку місцевого самоврядування;
- розробити та подати у двомісячний термін після затвердження в установленому порядку Концепції державної регіональної політики на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін до законів України "Про місцеві державні адміністрації" та "Про місцеве самоврядування в Україні";
- прискорити розробку та подання на розгляд Верховної Ради України після набрання чинності Законом України "Про Кабінет Міністрів України" проекту Закону України про міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, активізувати роботу щодо підготовки проектів актів законодавства, спрямованих на врегулювання діяльності органів виконавчої влади;

- до 1 квітня 2001 року проаналізувати структуру та чисельність штатів центральних і місцевих органів виконавчої влади та вжити заходів щодо їх оптимізації;
- посилити контроль за реалізацією положень Указу Президента України від 11 лютого 2000 року N 207/2000 "Про вдосконалення діяльності державних органів, роботи державних службовців та підвищення ефективності використання бюджетних коштів".

Результати голосування: За: 249 Проти: 14 Утрималось: 71 Не голосувало: 75 Всього: 409

Позафракційні

За: 7 Проти: 7 Утрималось: 0 Не голосувало: 9 Відсутні: 11

Фракція Комуністичної партії України

За: 0 Проти: 6 Утрималось: 71 Не голосувало: 20 Відсутні: 17

Фракція Українського Народного Руху

За: 20 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 1 Відсутні: 0

Фракція Соціалістичної партії України

За: 0 Проти: 1 Утрималось: 0 Не голосувало: 13 Відсутні: 2

Фракція Партії зелених України

За: 13 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 3 Відсутні: 1

Фракція Народно-демократичної партії

За: 16 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 2 Відсутні: 2

Фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)

За: 34 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 0 Відсутні: 0

Фракція партій "Реформи і Порядок" - "Реформи-Конгрес"

За: 9 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 6 Відсутні: 0

Група "Відродження регіонів"

За: 26 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 8 Відсутні: 3

Фракція Народного Руху України

За: 19 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 0 Відсутні: 0

Фракція "Батьківщина"

За: 24 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 6 Відсутні: 1

Група "Трудова Україна"

За: 44 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 3 Відсутні: 1

Група "Солідарність"

За: 24 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 2 Відсутні: 2

Фракція "Яблуко"

За: 13 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 2 Відсутні: 0

14 листопада 2000 року

Інформація Кабінету Міністрів України про стан фінансування системи охорони здоров'я України та невідкладні заходи щодо його поліпшення (Москаленко В.Ф.)

7 грудня 2000 року прийнято Постанову Верховної Ради України "Про інформацію Кабінету Міністрів України "Про стан фінансування системи охорони здоров'я та невідкладні заходи щодо його поліпшення" (6200), в якій зазначено, що Верховна Рада України постановляє:

1. Інформацію Кабінету Міністрів України "Про стан фінансування системи охорони здоров'я та невідкладні заходи щодо його поліпшення" взяти до відома.

2. Стан фінансування системи охорони здоров'я визнати недостатнім і таким, що не забезпечує виконання у повному обсязі вимог статті 49 Конституції України.

3. Рекомендувати Кабінету Міністрів України вжити заходів щодо:

- приведення посадових окладів медичних та фармацевтичних працівників, які працюють у державних та комунальних закладах охорони здоров'я, у відповідність з

вимогами статті 77 Основ законодавства України про охорону здоров'я, передбачивши при подальшому доопрацюванні проекту Закону України про Державний бюджет України на 2001 рік необхідні для цього кошти;

- підвищення ефективності використання коштів на фінансування установ і організацій, підвідомчих Міністерству охорони здоров'я України, через територіальні органи Державного казначейства України і уповноважені установи банків з метою усунення порушень у забезпеченні повноти, першочерговості та пропорційності видатків по захищених статтях Державного бюджету України, що стосуються охорони здоров'я населення, ліквідації заборгованості по заробітній платі та інших соціальних виплатах у цій галузі;
- віднесення до переліку захищених статей видатків витрат, пов'язаних з фінансуванням медичних заходів з охорони материнства та дитинства, при формуванні проектів законів про Державний бюджет України на наступні роки та забезпечення у повному обсязі видатків, пов'язаних з фінансуванням первинної акушерсько-гінекологічної та педіатричної медико-санітарної допомоги;
- створення вітчизняного виробництва вакцин проти туберкульозу, кору, паротиту, краснухи, гепатиту В;
- посилення контролю за дотриманням встановленого порядку закупівлі лікарських засобів, організації та проведення конкурсів (тендерів) на закупівлю медичної техніки установами та закладами охорони здоров'я, що фінансуються з бюджету, удосконалення цього порядку з метою недопущення у подальшому необґрунтованого завищення витрат коштів Державного бюджету України та місцевих бюджетів;
- прискорення виконання вимог Указу Президента України від 8 серпня 2000 року № 963/2000 "Про додаткові заходи щодо поліпшення медичної допомоги населенню України" у частині: розробки і внесення в установленому порядку на розгляд Верховної Ради України проекту закону про загальнообов'язкове державне соціальне медичне страхування; створення фонду охорони здоров'я населення України за рахунок частини коштів, одержаних від акцизного збору на алкогольні напої та тютюнові вироби; доопрацювання та затвердження програми заходів щодо забезпечення гарантованого рівня надання безоплатної кваліфікованої медичної допомоги у державних та комунальних закладах охорони здоров'я; організації забезпечення найнеобхіднішими лікарськими засобами за доступними цінами малозабезпечених верств населення;
- виділення у Державному бюджеті України на 2001 рік коштів, необхідних для фінансування у повному обсязі видатків на закупівлю інсулінів для хворих на цукровий діабет, видатків на забезпечення лікування онкологічних хворих, хворих на туберкульоз, на проведення заходів з профілактики та лікування СНІДу, на придбання імунобіологічних препаратів для захисту населення від інфекційних хвороб, що керуються засобами імунопрофілактики, видатків на закупівлю електрокардіостимуляторів, забезпечення операцій з трансплантації органів та інших анатомічних матеріалів;
- виділення у Державному бюджеті України на 2001 рік коштів у розмірі 35,0 млн. гривень для цільового фінансування потреб Інституту невідкладної і відновної хірургії Академії медичних наук України (м. Донецьк), пов'язаних з проведенням реконструкції та придбанням необхідного обладнання.

4. Звернути увагу Президента України та Кабінету Міністрів України на те, що відповідно до Конституції України затвердження загальнодержавних програм соціального розвитку, в тому числі у галузі охорони здоров'я населення, належить до повноважень Верховної Ради України, а розробка і здійснення таких програм відповідно до пункту 4 статті 116 Конституції України є повноваженням Кабінету Міністрів України.

5. З метою недопущення невиправданих витрат коштів Державного бюджету України рекомендувати Міністерству охорони здоров'я України вжити заходів щодо підвищення ефективності планування підготовки необхідної для держави кількості спеціалістів з вищою медичною освітою.

6. Звернути увагу Міністерства фінансів України на неприпустимість зволікання з виділенням відповідних додаткових бюджетних асигнувань, необхідних для забезпечення фінансування заробітної плати працівникам охорони здоров'я у 2000 році у зв'язку із збільшенням розміру мінімальної заробітної плати.

7. Кабінету Міністрів України, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям, органам місцевого самоврядування:

- вжити необхідних заходів щодо погашення до кінця поточного року заборгованості по виплаті заробітної плати працівникам відповідних державних та комунальних закладів охорони здоров'я;
- при формуванні проектів бюджетів відповідних рівнів передбачати кошти на забезпечення лікарськими засобами інвалідів, ветеранів та інших пільгових категорій населення у достатніх обсягах;
- звернути увагу на необхідність безумовного виконання вимог закону щодо заборони приватизації майна та перепрофілювання державних та комунальних закладів охорони здоров'я, насамперед тих, що надають акушерсько-гінекологічну та педіатричну допомогу населенню, та необґрунтованої передачі їх майнових комплексів в оренду іншим суб'єктам господарської діяльності.

8. Комітету Верховної Ради України з питань бюджету:

- разом з Кабінетом Міністрів України при доопрацюванні проекту Закону України про Державний бюджет України на 2001 рік врахувати пропозиції народних депутатів України, висловлені під час обговорення інформації Кабінету Міністрів України "Про стан фінансування системи охорони здоров'я України та невідкладні заходи щодо його поліпшення", і внести відповідні зміни до зазначеного проекту Закону;
- під час підготовки проектів Постанови Верховної Ради України про основні напрями бюджетної політики (бюджетної резолюції) на наступні бюджетні роки передбачати необхідність направлення третини коштів, що планується отримати від приватизації об'єктів державної власності, на додаткове фінансування системи охорони здоров'я, врахувавши при цьому, що третина цих додаткових коштів має спрямовуватися на фінансування медичних заходів з охорони материнства та дитинства.

9. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства.

Результати голосування: За:301 Проти:0 Утрималось:1 Не голосувало:116 Всього:418

Позафракційні

За:12 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:14 Відсутні:17

Фракція Комуністичної партії України

За:79 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:31 Відсутні:1

Фракція Українського Народного Руху

За:13 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:8 Відсутні:0

Фракція Соціалістичної партії України

За:1 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:15 Відсутні:0

Фракція Партії зелених України

За:13 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:4 Відсутні:0

Фракція Народно-демократичної партії

За:12 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:6 Відсутні:2

Фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)

За:27 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:5 Відсутні:2

Фракція партії "Реформи і Порядок"- "Реформи-Конгрес"

За:7 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:7 Відсутні:1

Група "Відродження регіонів"

За:22 Проти:0 Утрималось:1 Не голосувало:10 Відсутні:4

Фракція Народного Руху України

За:17 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:0

Фракція "Батьківщина"

За:28 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:1

Група "Трудова Україна"

За:44 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:4 Відсутні:0

Група "Солідарність"

За:18 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:3 Відсутні:2

Фракція "Яблуко"

За:8 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:5 Відсутні:1

Інформація Кабінету Міністрів України про стан дотримання вимог законодавства щодо працевлаштування неповнолітніх та випускників навчальних закладів 2000 року (Кремень В.Г., Сахань І.Я.)

16 листопада 2000 року прийнято Постанову Верховної Ради України "Про стан дотримання вимог законодавства щодо працевлаштування неповнолітніх та випускників навчальних закладів 2000 року" (6193), в якій зазначено, що Верховна Рада України постановляє:

1. Інформацію Кабінету Міністрів України про стан дотримання вимог законодавства щодо працевлаштування неповнолітніх та випускників навчальних закладів 2000 року взяти до відома.

2. Роботу Кабінету Міністрів України щодо працевлаштування неповнолітніх та випускників навчальних закладів 2000 року, незважаючи на певні позитивні зрушення, визнати як таку, що не в повному обсязі відповідає гостроті проблеми забезпечення зайнятості молоді.

3. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

- розглянути на засіданні Кабінету Міністрів України питання працевлаштування неповнолітніх і випускників навчальних закладів України, удосконалення системи професійної орієнтації, підготовки та перепідготовки кадрів;
- запровадити дієвий механізм координації процесів прогнозування та підготовки спеціалістів, формування структури та обсягів державного замовлення на підготовку фахівців з вищою освітою з урахуванням потреб ринку праці, працевлаштування і адаптації молодих громадян до сучасних вимог ринкової економіки. Створити міжвідомчу координаційну раду з питань зайнятості молоді за участю Міністерства економіки України, Міністерства праці та соціальної політики України, Міністерства освіти і науки України, Державного комітету молодіжної політики, спорту і туризму України та інших центральних органів виконавчої влади;
- розробити і затвердити Державну програму підтримки молодіжного підприємництва та сприяння зайнятості молоді на 2001-2005 роки;
- вивчити питання та при необхідності внести на розгляд Верховної Ради України законопроект щодо удосконалення та впровадження механізму економічного стимулювання роботодавців, які створюють та бронюють робочі місця і працевлаштовують неповнолітніх, випускників навчальних закладів;
- запровадити систему моніторингу виробничих кадрів підприємств різних форм власності на поточний рік і на перспективу;

- створити інформаційний банк даних вільних робочих місць та окремих підрозділ служби працевлаштування випускників вищих навчальних закладів;
- запровадити державну статистику, в тому числі звітність про чисельний і якісний склад спеціалістів, зайнятих у галузях національної економіки, на підприємствах, в організаціях і установах усіх форм власності.

4. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на комітети Верховної Ради України з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму, з питань науки і освіти, з питань соціальної політики та праці.

Результати голосування: За:235 Проти:2 Утрималось:52 Не голосувало:122 Всього:411

Позафракційні

За:13 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:15 Відсутні:9

Фракція Комуністичної партії України

За:4 Проти:2 Утрималось:52 Не голосувало:44 Відсутні:11

Фракція Українського Народного Руху

За:8 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:11 Відсутні:2

Фракція Соціалістичної партії України

За:13 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:1

Фракція Партії зелених України

За:8 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:6 Відсутні:3

Фракція Народно-демократичної партії

За:13 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:4 Відсутні:2

Фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)

За:19 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:14 Відсутні:1

Фракція партії "Реформи і Порядок"-"Реформи-Конгрес"

За:5 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:8 Відсутні:2

Група "Відродження регіонів"

За:30 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:6 Відсутні:1

Фракція Народного Руху України

За:17 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:2

Фракція "Батьківщина"

За:29 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:1

Група "Трудова Україна"

За:44 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:2

Група "Солідарність"

За:18 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:9 Відсутні:1

Фракція "Яблуко"

За:14 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

9 січня 2001 року

Інформація Кабінету Міністрів України про становлення нових організаційно-правових формувань агропромислового комплексу в ринкових умовах (Кириленко І.Г.)

18 січня 2001 року прийнято Постанову Верховної Ради України "Про інформацію Кабінету Міністрів України про становлення нових організаційно-правових формувань агропромислового комплексу в ринкових умовах" (6277), в якій зазначено, що Верховна Рада України постановляє:

1. Інформацію Кабінету Міністрів України про становлення нових організаційно-правових формувань агропромислового комплексу в ринкових умовах взяти до відома. Разом з тим зазначити, що при здійсненні реформування в аграрному секторі і становленні нових організаційно-правових формувань у ряді господарств допущені порушення вимог законодавчих та інших нормативно-правових актів при вирішенні

питань паювання землі і майна, укладання угод на оренду землі та розрахунків за її оренду, раціонального використання землі.

2. Кабінету Міністрів України:

- забезпечити додержання вимог чинного законодавства при здійсненні реформування і становленні нових організаційно-правових формувань в аграрній галузі;
- розробити та подати до Верховної Ради України в третьому кварталі 2001 року проект Концепції розвитку агропромислового комплексу України на 2001-2005 роки;
- до 15 лютого 2001 року розробити і впровадити прийнятну для підприємств агропромислового комплексу прозору систему кредитування;
- розробити механізм державного страхування ризиків в аграрній галузі;
- створити агросервісні підприємства для обслуговування сільськогосподарських товаровиробників і забезпечити виділення їм технічних засобів та пально-мастильних матеріалів. Здійснити заходи по активізації роботи структур біржової торгівлі, агроторгових домів та приймально-заготівельних пунктів сільськогосподарської продукції;
- створити в сільських районах постійні групи спеціалістів по з'ясуванню невирішених проблем розпаювання земель, майна, виконання угод на оренду землі, виплати зарплати, повернення боргів та надання правової допомоги в організаційному становленні створених відповідно до Закону України "Про об'єднання громадян" спілок громадян-співвласників;
- забезпечити у першому півріччі 2001 року виділення працівникам соціальної сфери села земельних ділянок для ведення особистого підсобного господарства відповідно до чинних нормативно-правових актів;
- завершити в 2001 році передачу в комунальну власність об'єктів соціальної інфраструктури, що знаходяться на балансі підприємств агропромислового комплексу;
- передбачити на 2001 рік, відповідно до чинного законодавства щодо пріоритетного розвитку села, асигнування на відродження соціальної сфери села в розмірі не менше 46 відсотків від обсягу загальних капітальних вкладень, що виділяються в Державному бюджеті України. В першому півріччі 2001 року вирішити питання стосовно удосконалення міжбюджетних відносин виходячи з необхідності гарантованого фінансового забезпечення розвитку і утримання сільської соціальної сфери;
- вирішити питання про погашення в 2001 році заборгованості підприємствам і організаціям системи агропромислового комплексу через компенсацію власних витрат, понесених ними на будівництво у 1999–2000 роках об'єктів соціально-культурного призначення на селі, шляхом її заліку в рахунок погашення заборгованості по податках, зборах (обов'язкових платежах) до Державного бюджету України та бюджетних позичках станом на 1 січня 2001 року.

3. Генеральній прокуратурі України здійснити перевірку фактів порушень встановленого законодавчими та іншими нормативно-правовими актами порядку проведення паювання землі і майна, укладання угод на оренду землі та їх виконання, передачу (продаж) земельних ділянок і про результати перевірки проінформувати Верховну Раду України до 1 квітня 2001 року.

4. Кабінету Міністрів України проінформувати Верховну Раду України про виконання цієї Постанови в четвертому кварталі 2001 року.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин.

Результати голосування: За:332 Проти:1 Утрималось:1 Не голосувало:75 Всього:409

Позафракційні

За:21 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:10 Відсутні:14

Фракція Комуністичної партії України

За:102 Проти:1 Утрималось:0 Не голосувало:6 Відсутні:2

Фракція Українського Народного Руху

За:16 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:5 Відсутні:2

Фракція Соціалістичної партії України

За:2 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:14 Відсутні:0

Фракція Партії зелених України

За:13 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:4

Фракція Народно-демократичної партії

За:19 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:0

Фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)

За:30 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:1

Фракція партії "Реформи і Порядок"-"Реформи-Конгрес"

За:12 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:1

Група "Відродження регіонів"

За:30 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:4

Фракція Народного Руху України

За:15 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:1

Фракція "Батьківщина"

За:0 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:25 Відсутні:7

Група "Трудова Україна"

За:42 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:4 Відсутні:2

Група "Солідарність"

За:20 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:1

Фракція "Яблуко"

За:10 Проти:0 Утрималось:1 Не голосувало:2 Відсутні:1

13 лютого 2001 року

Про стан виконання Закону України "Про оплату праці" на всіх підприємствах, установах і організаціях незалежно від форм власності та господарювання (Сахань І.Я.)

Постанову з розглянутого питання ще не прийнято в цілому.

Про стан виконання Закону України "Про захист прав споживачів" (Жабан П.С.)

Постанову з розглянутого питання ще не прийнято в цілому.

13 березня 2001 року

Інформація Кабінету Міністрів України про хід реалізації заходів, пов'язаних із виконанням рекомендацій учасників парламентських слухань стосовно закриття Чорнобильської АЕС (Дубина О.В.)

22 березня 2001 року прийнято Постанова Верховної Ради України "Про інформацію Кабінету Міністрів України про хід реалізації заходів, пов'язаних із виконанням рекомендацій учасників парламентських слухань стосовно закриття Чорнобильської АЕС" (7115), в якій зазначено, що Верховна Рада України постановляє:

I. Визнати рішення керівництва держави про зупинку Чорнобильської АЕС 15 грудня 2000 року недостатньо підготовленим.

II. Роботу Кабінету Міністрів України по координації дій Мінпаливенерго України, Мінекоресурсів України, НАЕК "Енергоатом", інших підрозділів, покликаних забезпечити закриття Чорнобильської АЕС, визнати недостатньою.

III. Розглянути на засіданні Уряду стан виконання п.2 Постанови Верховної Ради України "Про рекомендації учасників парламентських слухань стосовно закриття Чорнобильської АЕС" (N2147- III), щодо перенесення терміну призупинення експлуатації Чорнобильської АЕС.

IV. Рекомендувати Президенту України відновити в структурі органів державної виконавчої влади Держкоматом України.

V. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

1. Терміново внести на розгляд Верховної Ради України з необхідними фінансовими обґрунтуваннями:

- Програму соціального захисту працівників Чорнобильської АЕС та жителів м. Славутич,

- Комплексну програму зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС.

- Проекти законів України щодо вирішення соціальних проблем, які виникають у зв'язку з закриттям Чорнобильської АЕС, внесення змін і доповнень до Закону України "Про пенсійне забезпечення", а також до законів про оподаткування стосовно надання пільг підприємствам в Україні, які беруть участь у виконанні робіт по закриттю Чорнобильської АЕС, що фінансуються з Державного бюджету і стосовно звільнення від оподаткування доходів, що використовуються для фінансування добудови компенсуючих потужностей.

2. Невідкладно визначити подальший юридичний статус Чорнобильської АЕС, а також оператора, відповідального за ядерну шкоду, вирішення проблем фінансового забезпечення цивільної відповідальності за ядерну шкоду та питань ліцензування видів діяльності у сфері використання ядерної енергії, виконання вимог Законів України "Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку", "Про дозвільну діяльність у сфері використання ядерної енергії" тощо.

3. Опрацювати можливість створення Міжнародного фонду сприяння вирішенню проблем, пов'язаних із закриттям Чорнобильської АЕС, забезпечивши максимальну прозорість у його функціонуванні. Передбачити у складі керівних органів цього фонду Наглядову Раду із обов'язковою участю у ній представників Верховної Ради України.

4. Опрацювати з міжнародними організаціями питання щодо створення міжнародного центру моніторингу ліквідації наслідків ядерних та техногенних аварій у складі Європейського центру техногенної безпеки.

5. Подати до Верховної Ради України пропозиції щодо законодавчого врегулювання діяльності Міжнародного Чорнобильського центру з проблем ядерної безпеки, радіоактивних відходів та радіоекології, а також повідомити про заходи, які здійснюються для підвищення ефективності міжнародних проектів та їх прозорості для держави та суспільства. Звернутись до міжнародних організацій щодо розширення підтримки діяльності Міжнародного Чорнобильського центру з проблем ядерної безпеки, радіоактивних відходів та радіоекології.

6. У проекті Національної програми щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи на 2001-2005 роки передбачити окрему програму по перетворенню об'єкту "Укриття" в екологічно безпечну систему.

7. Забезпечити виконання робіт згідно з Державною комплексною програмою поводження з радіоактивними відходами з урахуванням стратегії видалення паливо-вміщуючих матеріалів, розробленої по Плану здійснення заходів на об'єкті "Укриття".

8. Остаточного вирішити питання щодо фінансування підрозділів внутрішніх військ МВС України з охорони Чорнобильської АЕС і зони відчуження, а також зони безумовного (обов'язкового) відселення після повного відселення жителів.

9. Терміново подати до Верховної Ради України пропозиції по створенню і відкриттю спеціальної кредитної лінії для реалізації на конкурсній основі інвестиційних проектів у Спеціальній економічній зоні "Славутич" та створення компенсуючих робочих місць для працівників Чорнобильської АЕС, які вивільняються, а також створення фонду інвестиційних проектів у Спеціальній економічній зоні "Славутич".

10. Розглянути пропозиції щодо будівництва поблизу м. Славутич газотурбінної електростанції.

11. Прискорити подання у Верховну Раду України законопроекту про створення Державного фонду поводження з радіоактивними відходами.

12. В квітні місяці поточного року підготувати пропозиції про внесення змін до Державного бюджету на 2001 рік, врахувавши пропозиції комітетів Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки, що подавались при розробці Державного бюджету на поточний рік, щодо фінансування:

- робіт по зняттю з експлуатації 1,2,3 енергоблоків Чорнобильської АЕС у розмірі 283 039 тис. грн.;

- здійснення заходів у зоні відчуження та на об'єкті "Укриття" у розмірі 108 000 тис. грн., у тому числі на переробку радіоактивно забрудненого металу - 18 000 тис. грн.;

- відселення мешканців с. Лісне у розмірі 29 000 тис. грн.

13. Терміново погасити кредиторську заборгованість ВП "Чорнобильська АЕС" перед підприємствами, установами та організаціями м. Славутич, а також погасити всю заборгованість по заробітній платі працюючим і звільненим робітникам ВП "Чорнобильська АЕС" і підприємствам, розташованим в зоні відчуження.

II. Доручити комітетам Верховної Ради України:

- з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки розробити і подати у встановленому порядку пропозиції про створення постійного представництва цих комітетів у Спеціальній економічній зоні "Славутич" м. Славутич, зоні відчуження, Чорнобильській АЕС;

- з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій підготувати у встановленому порядку зміни до пункту 1 статті 7 Закону України "Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності" щодо спрощеної процедури передачі в комунальну власність об'єктів соціальної інфраструктури ВП "Чорнобильська АЕС", що розташовані на території м. Славутича (об'єкти торгівлі, побутового обслуговування, фінансово-кредитних установ) та інших об'єктів (будівлі, споруди, приміщення, у тому числі об'єкти незавершеного будівництва), які необхідні для реалізації інвестиційних проектів в межах спеціальної економічної зони "Славутич" з метою створення додаткових робочих місць".

Результати голосування: За:326 Проти:7 Утрималось:0 Не голосувало:79 Всього:412

Позафракційні

За:11 Проти:7 Утрималось:0 Не голосувало:5 Відсутні:15

Фракція Комуністичної партії України

За:102 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:9 Відсутні:1

Фракція Українського Народного Руху

За:14 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:9 Відсутні:0

Фракція Соціалістичної партії України

За:7 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:9 Відсутні:0

Фракція Партії зелених України

За:13 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:3 Відсутні:1

Фракція Народно-демократичної партії

За:4 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:12 Відсутні:2

Фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)

За:28 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:4 Відсутні:2

Фракція партії "Реформи і Порядок"- "Реформи-Конгрес"

За:12 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:1

Група "Відродження регіонів"

За:21 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:4 Відсутні:5

Фракція Народного Руху України

За:16 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Фракція "Батьківщина"

За:17 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:11 Відсутні:3

Група "Трудова Україна"

За:43 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:2

Група "Солідарність"

За:19 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:4 Відсутні:1

Фракція "Яблуко"

За:10 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:2

Група "Регіони України"

За:9 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:5 Відсутні:2

10 квітня 2001 року

**Інформація Кабінету Міністрів України про стан,
напрями реформування і фінансування освіти
в Україні (Кремень В.Г.)**

Утворення більшості у Верховній Раді зумовило необхідність формалізації відносин між Урядом і парламентом. Упродовж останнього року було розроблено кілька проектів Договорів про спільні дії між Верховною Радою України та Кабінетом Міністрів України, які хоча й виходять за рамки конституційної необхідності, але з політичної точки зору є важливими, оскільки можуть слугувати основою для подальшої плідної співпраці між гілками влади та встановлення взаємної відповідальності.

**ПРОЕКТИ ДОГОВОРІВ ПРО СПІЛЬНІ ДІЇ МІЖ ВЕРХОВНОЮ РАДОЮ УКРАЇНИ ТА
КАБІНЕТОМ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ (2000 – 2001 РР.)**

**МЕМОРАНДУМ про взаємні дії і спільну відповідальність
Верховної Ради України і Кабінету Міністрів України (весна 2000)**

Верховна Рада України і Кабінет Міністрів України,

- ґрунтуючись на Конституції і законах України,
- усвідомлюючи всю повноту політичної відповідальності перед Українським народом за ситуацію в державі,
- будучи переконаними, що розбудова України як європейської держави, забезпечення пріоритету прав і свобод людини, її добробуту та соціальних гарантій неможливі без рішучих змін у всіх сферах суспільного життя, без ефективної співпраці законодавчої та виконавчої гілок влади за підтримки Президента України,

- підтверджуючи, що в основу спільної діяльності мають бути покладені стратегічні цілі держави, її економічне та політичне реформування, побудова громадянського суспільства,

заявляють, що вони будуть послідовно і плідно співпрацювати над вирішенням, в межах компетенції кожної із сторін Меморандуму, корінних проблем побудови правової держави, правовим забезпеченням курсу політичного, економічного та соціального розвитку України.

Верховна Рада України і Кабінет Міністрів України вирішили:

- утримуватися від дій, що можуть спричинити політичну напруженість у суспільстві, суперечності і конфлікти між законодавчою та виконавчою гілками влади і Президентом України,
- розв'язувати актуальні проблеми суспільного життя лише шляхом взаємних політичних консультацій на основі досягнення взаєморозуміння та консенсусу,
- забезпечувати прозорість законодавчого процесу і політичної взаємодії законодавчої та виконавчої гілок влади,
- здійснювати координацію законодавчих робіт та процесу виконання прийнятих рішень, створювати для цих цілей спільні консультативні та робочі органи.

Кабінет Міністрів України, як один із суб'єктів права законодавчої ініціативи, розроблятиме, попередньо узгоджуватиме з профільними комітетами Верховної Ради і вноситиме на її розгляд в першочерговому порядку проекти законів з питань реформування економіки, фінансової системи, системи соціального забезпечення та розбудови громадянського суспільства, керуючись принципами професійності, відповідальності та відкритості влади.

Верховна Рада України, керуючись принципами конституційності, професіоналізму, системності законотворення, колегіальності та відповідальності перед суспільством законодавчо забезпечуватиме умови для реалізації Програми діяльності Кабінету Міністрів України після її схвалення Верховною Радою України, інформуватиме Уряд та Національний банк України про проекти законів, подані народними депутатами України, з метою врахування їх реального фінансового забезпечення.

Верховна Рада України здійснюватиме парламентський контроль за спільними рішеннями, ініціюватиме розгляд найбільш актуальних питань для своєчасного вироблення Урядом відповідних заходів, надаватиме методичну та інформаційну допомогу органам місцевого самоврядування для належного виконання ними своїх функцій.

Представники профільних комітетів Верховної Ради України, депутатських фракцій і груп, народні депутати України запрошуватимуться на засідання Кабінету Міністрів України, колегій центральних органів виконавчої влади і мають право висловлювати позицію комітетів, депутатських фракцій і груп.

Кабінет Міністрів України проводитиме консультації із Координаційною Радою більшості у Верховній Раді України або визначеним більшістю органом чи його представниками щодо призначення та звільнення членів Кабінету Міністрів України, проведення кадрової політики в процесі проведення адміністративної реформи.

Верховна Рада України і Кабінет Міністрів України не прийматимуть будь-яких рішень, що можуть викликати негативні або деструктивні суспільні наслідки, та спрямовуватимуть свої зусилля на стабілізацію соціально-економічної, політичної ситуації та пошуки ефективних механізмів розбудови демократичного суспільства в Україні.

Меморандум про співробітництво і спільну відповідальність Верховної Ради України і Кабінету Міністрів України у присутності Президента України Л.Д.Кучми підписали:

за Верховну Раду України Голова Верховної Ради України
за Кабінет Міністрів України Прем'єр-міністр України

І.С.ПЛЮЩ,
В.А.ЮЩЕНКО.

**ПОЛІТИЧНИЙ ДОГОВІР про спільні дії між Парламентською більшістю
Верховної Ради України та Кабінетом Міністрів України
для проведення програми економічних реформ (21 лютого 2001 року)**

*Підготовлено головою фракції Українського Народного Руху
Костенком Ю.І., головою фракції партії "Реформи і Порядок"
– "Реформи-Конгрес" Пинзеником В.М., головою фракції
Народного Руху України Удовенком Г.Й.*

Парламентська більшість Верховної Ради України та Кабінет Міністрів України домовляються про спільні дії і беруть на себе взаємні зобов'язання щодо солідарної відповідальності за здійснення соціально-економічних та політико-правових реформ в Україні, спрямованих на розвиток позитивних тенденцій у соціально-економічній сфері та подолання суспільно-політичної кризи, забезпечення добробуту громадян України.

РОЗДІЛ I

Програмні засади і принципи співпраці учасників Політичного договору

Парламентська більшість Верховної Ради України та Кабінет Міністрів України співпрацюють на засадах:

- консолідації українського народу, формування відкритого громадянського суспільства та забезпечення правових гарантій діяльності політичної опозиції;
- реалізації принципу розподілу влади, послідовне проведення адміністративної реформи;
- формування економічної стратегії розвитку на основі захисту вітчизняної економіки, підтримки підприємництва, проведення бюджетної, податкової, земельної та пенсійної реформ;
- законодавчого та організаційного забезпечення вступу України до Європейського Союзу.

РОЗДІЛ II

Зобов'язання сторін

1. Парламентська більшість Верховної Ради України забезпечує законодавчу підтримку Програми діяльності Кабінету Міністрів України.

2. Прем'єр-міністр України подає на призначення персональний склад Кабінету Міністрів України на основі консультацій з Парламентською більшістю Верховної Ради України.

3. Кабінет Міністрів України подає кандидатури голів обласних державних адміністрацій на призначення та звільнення на основі консультацій з Парламентською більшістю Верховної Ради України.

4. Парламентська більшість забезпечує прийняття Верховною Радою України за погодженням з Кабінетом Міністрів до 1 травня 2001 року Закону України "Про Кабінет Міністрів України".

5. Парламентська більшість Верховної Ради України ініціює розгляд на VII сесії Верховної Ради України проекту Закону про внесення змін до Конституції України щодо участі Верховної Ради України у формуванні Кабінету Міністрів України та права Президента України розпустити парламент у разі несформування уряду Верховною Радою України.

6. Кабінет Міністрів України є єдиним органом, уповноваженим Верховною Радою України здійснювати управління та розпорядження об'єктами державної власності в межах Конституції та законів України.

7. Парламентська більшість Верховної Ради України та Кабінет Міністрів України забезпечують необхідні зміни в законах України щодо підпорядкування Кабінету Міністрів України усіх органів виконавчої влади, у тому числі Державної податкової адміністрації, Митної служби органів внутрішніх справ та юстиції, місцевих державних адміністрацій.

8. Парламентська більшість Верховної Ради України законодавче врегульовує питання щодо суміщення статусу народного депутата і членства у Кабінеті Міністрів України.

9. Сторони у першочерговому порядку розробляють, узгоджують і приймають нормативно-правові акти, передбачені ухваленою Верховною Радою України Програмою діяльності Кабінету міністрів України "Реформи заради добробуту" (перелік додається).

РОЗДІЛ III

Прикінцеві положення

1. Цей Договір укладений у двох автентичних примірниках, які мають однакову юридичну силу, і підписуються уповноваженими депутатських фракцій і груп Верховної Ради України та Прем'єр-міністром України.
2. Договір набуває чинності з моменту підписання та діє до набуття повноважень Верховної Ради України наступного скликання після парламентських виборів 31 березня 2002 року.

ПОЛІТИЧНА УГОДА

між Верховною Радою України і Кабінетом Міністрів України (редакція станом на 5 квітня 2001 р.) – проект 1

Верховна Рада України і Кабінет Міністрів України,

- зважаючи на всю повноту своєї відповідальності перед Українським народом за стан справ та проведення реформ у державі,
- будучи переконаними, що забезпечення прав і свобод людини, її добробуту та соціальних гарантій, розбудова України як європейської держави неможливі без рішучих позитивних змін у суспільному житті, без стабільної ефективної співпраці законодавчої та виконавчої гілок влади,
- підтримуючи курс Президента України на економічні, політичні реформи, побудову демократичної, соціальної, правової держави та формування громадянського суспільства,
- керуючись Конституцією України та законами України, політичною волею і дбаючи про майбутнє України,

ДІЙШЛИ ЗГОДИ:

- здійснювати конструктивну взаємодію законодавчої та виконавчої гілок влади на засадах: консолідації Українського народу, реалізації принципу поділу влади, послідовного проведення адміністративної реформи, створення правових гарантій і

забезпечення діяльності парламентської більшості і опозиції, формування економічної стратегії розвитку на основі захисту вітчизняної економіки, підтримки підприємництва, прискорення проведення бюджетної, податкової, земельної та пенсійної реформ, а також створення належного законодавчого та організаційного забезпечення вступу України до Європейського Союзу,

- утримуватися від дій, які можуть спричинити суперечності і конфлікти між законодавчою і виконавчою гілками влади та викликати політичну напруженість у суспільстві,
- розв'язувати взаємні проблеми лише шляхом політичних консультацій, проведення спільних засідань Координаційної ради парламентської більшості та Кабінету Міністрів України, спрямованих на досягнення взаєморозуміння.

Верховна Рада України, керуючись принципами конституційності та системності законотворення:

- законодавчо забезпечуватиме реалізацію Стратегії економічного та соціального розвитку країни на 2000 – 2004 роки та Програми діяльності Кабінету Міністрів України “Реформи - заради добробуту”, позачергово розглядатиме законопроекти, внесені Президентом України як невідкладні, та у першочерговому порядку розглядатиме законопроекти, подані Кабінетом Міністрів України, і в установленому порядку прийматиме їх за наслідками обговорення,
- утримуватиметься від прийняття законодавчих актів, фінансове забезпечення яких не передбачено Державним бюджетом України на відповідний рік,
- забезпечить законодавче врегулювання діяльності Кабінету Міністрів України шляхом прийняття закону про Кабінет Міністрів України та за наявності політичної згоди між Парламентом України, Президентом України та Кабінетом Міністрів України більшість у Верховній Раді України буде підтримувати внесення відповідних змін до Конституції України, у тому числі щодо участі парламенту у формуванні Кабінету Міністрів України, які можуть бути введені в дію після проведення чергових виборів Президента України,
- удосконалить законодавче забезпечення діяльності Фонду державного майна України, Державної податкової адміністрації України, Митної служби України та Голодержслужби України, у тому числі щодо підзвітності та підконтрольності Фонду державного майна України Кабінету Міністрів України,
- підтримуватиме діяльність діючого Кабінету Міністрів України до березня 2002 року,
- законодавчо забезпечить діяльність парламентської більшості і парламентської опозиції.

Кабінет Міністрів України, керуючись принципами професійності, відкритості у діяльності виконавчої влади:

- забезпечуватиме послідовну реалізацію Стратегії економічного та соціального розвитку країни на 2000 – 2004 роки та Програми діяльності Кабінету Міністрів України “Реформи – заради добробуту”, заходів щодо забезпечення виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України на 2001 рік,
- розроблятиме і після попереднього узгодження з відповідними комітетами Верховної Ради України вноситиме на її розгляд проекти законодавчих актів,
- узгоджуватиме з відповідними комітетами Верховної Ради України та депутатськими фракціями (групами) проекти міжнародних угод, які потребують ратифікації, у тому числі ті, що стосуються надання Україні кредитів чи фінансової допомоги, і залучатиме представників комітетів Верховної Ради України, депутатських фракцій (груп) до участі в переговорах стосовно укладення зазначених

міжнародних угод, а також направлятиме до Верховної Ради України проекти законів про надання згоди на обов'язковість для України міжнародних угод, в разі потреби, разом з відповідним висновком Конституційного Суду України,

- при розгляді законопроектів, які визначені Президентом України як невідкладні, забезпечуватиме особисту участь у засіданнях відповідних комітетів Верховної Ради України та в обговоренні цих законопроектів Верховною Радою України керівників міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, відповідальних за розробку таких законопроектів,
- щоквартально інформуватиме та за підсумками року звітуватиме на пленарних засіданнях Верховної Ради України про хід виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України "Реформи – заради добробуту",
- забезпечуватиме народним депутатам України, представникам комітетів Верховної Ради України, депутатських фракцій (груп) можливість участі в засіданнях урядових комітетів Кабінету Міністрів України та в роботі колегій центральних органів виконавчої влади (**варіант:** доповнити словами –"в тому числі шляхом включення представників комітетів Верховної Ради України до складу колегій відповідних центральних органів виконавчої влади).

Сторони дійшли згоди також про те, що:

Прем'єр-міністр України проводитиме попередні консультації з Координаційною радою парламентської більшості, що представлена керівниками депутатських фракцій (груп), які підписали цю Угоду, стосовно призначення (*варіант:* доповнити словами "та звільнення") членів Кабінету Міністрів України, керівників інших центральних органів виконавчої влади, (*варіант:* доповнити словами: "голів обласних державних адміністрацій"),

буде запроваджено інститут представника Кабінету Міністрів України у Верховній Раді України, функції якого здійснюватимуться одним із народних депутатів України (на умовах ротатії), визначеним Кабінетом Міністрів України після попередніх консультацій з депутатськими фракціями (групами).

Політична угода діє з моменту її підписання і до дня відкриття першої сесії Верховної Ради України наступного скликання, обраної за результатами виборів 31 березня 2002 року.

Цю Політичну угоду в присутності Президента України підписали:

за Верховну Раду України Голова Верховної Ради України І.С.Плющ,

за Кабінет Міністрів України Прем'єр-міністр України В.А.Ющенко.

А також Координатор парламентської більшості та керівники депутатських фракцій (груп).

ПОЛІТИЧНА УГОДА

між Верховною Радою України і Кабінетом Міністрів України

(редакція станом на 5 квітня 2001 р.) – проект 2

Верховна Рада України і Кабінет Міністрів України,

- зважаючи на всю повноту своєї відповідальності перед Українським народом за стан справ та проведення реформ у державі,
- будучи переконаними, що забезпечення прав і свобод людини, її добробуту та соціальних гарантій, розбудова України як європейської держави неможливі без рішучих позитивних змін у суспільному житті, без стабільної ефективної співпраці законодавчої та виконавчої гілок влади,

- підтримуючи курс Президента України на економічні, політичні реформи, побудову демократичної, соціальної, правової держави та формування громадянського суспільства,
- керуючись Конституцією України та законами України, політичною волею і дбаючи про майбутнє України,

ДІЙШЛИ ЗГОДИ:

- здійснювати конструктивну взаємодію законодавчої та виконавчої гілок влади на засадах: консолідації Українського народу, реалізації принципу поділу влади, послідовного проведення адміністративної реформи, створення правових гарантій і забезпечення діяльності парламентської більшості і опозиції, формування економічної стратегії розвитку на основі захисту вітчизняної економіки, підтримки підприємництва, прискорення проведення бюджетної, податкової, земельної та пенсійної реформ, а також створення належного законодавчого та організаційного забезпечення вступу України до Європейського Союзу,
- утримуватися від дій, які можуть спричинити суперечності і конфлікти між законодавчою і виконавчою гілками влади та викликати політичну напруженість у суспільстві,
- розв'язувати взаємні проблеми лише шляхом політичних консультацій, проведення спільних засідань Координаційної ради парламентської більшості та Кабінету Міністрів України, спрямованих на досягнення взаєморозуміння.

Верховна Рада України, керуючись принципами конституційності та системності законотворення:

- законодавчо забезпечуватиме реалізацію Стратегії економічного та соціального розвитку країни на 2000 – 2004 роки та Програми діяльності Кабінету Міністрів України “Реформи - заради добробуту”, позачергово розглядатиме законопроекти, внесені Президентом України як невідкладні, та у першочерговому порядку розглядатиме законопроекти, подані Кабінетом Міністрів України, і в установленому порядку прийматиме їх за наслідками обговорення,
- утримуватиметься від прийняття законодавчих актів, фінансове забезпечення яких не передбачено Державним бюджетом України на відповідний рік,
- забезпечить законодавче врегулювання діяльності Кабінету Міністрів України шляхом прийняття закону про Кабінет Міністрів України та за наявності політичної згоди між Парламентом України, Президентом України та Кабінетом Міністрів України більшість у Верховній Раді України буде підтримувати внесення відповідних змін до Конституції України, у тому числі щодо участі парламенту у формуванні Кабінету Міністрів України, які можуть бути введені в дію після проведення чергових виборів Президента України,
- удосконалив законодавче забезпечення діяльності Фонду державного майна України, Державної податкової адміністрації України, Митної служби України та Головердержслужби України, у тому числі щодо підзвітності та підконтрольності Фонду державного майна України Кабінету Міністрів України,
- підтримуватиме діяльність діючого Кабінету Міністрів України до березня 2002 року,
- законодавчо забезпечить діяльність парламентської більшості і парламентської опозиції.

Кабінет Міністрів України, керуючись принципами професійності, відкритості у діяльності виконавчої влади:

- забезпечуватиме послідовну реалізацію Стратегії економічного та соціального розвитку країни на 2000 – 2004 роки та Програми діяльності Кабінету Міністрів України “Реформи – заради добробуту”, заходів щодо забезпечення виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України на 2001 рік,
- розроблятиме і після попереднього узгодження з відповідними комітетами Верховної Ради України вноситиме на її розгляд проекти законодавчих актів,
- узгоджуватиме з відповідними комітетами Верховної Ради України та депутатськими фракціями (групами) проекти міжнародних угод, які потребують ратифікації, у тому числі ті, що стосуються надання Україні кредитів чи фінансової допомоги, і залучатиме представників комітетів Верховної Ради України, депутатських фракцій (груп) до участі в переговорах стосовно укладення зазначених міжнародних угод, а також направлятиме до Верховної Ради України проекти законів про надання згоди на обов’язковість для України міжнародних угод, в разі потреби, разом з відповідним висновком Конституційного Суду України,
- при розгляді законопроектів, які визначені Президентом України як невідкладні, забезпечуватиме особисту участь у засіданнях відповідних комітетів Верховної Ради України та в обговоренні цих законопроектів Верховною Радою України керівників міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, відповідальних за розробку таких законопроектів,
- щоквартально інформуватиме та за підсумками року звітуватиме на пленарних засіданнях Верховної Ради України про хід виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України “Реформи – заради добробуту”,
- забезпечуватиме народним депутатам України, представникам комітетів Верховної Ради України, депутатських фракцій (груп) можливість участі в засіданнях урядових комітетів Кабінету Міністрів України та в роботі колегій центральних органів виконавчої влади (*варіант*: доповнити словами –“в тому числі шляхом включення представників комітетів Верховної Ради України до складу колегій відповідних центральних органів виконавчої влади).

Сторони дійшли згоди також про те, що:

Прем’єр-міністр України проводитиме попередні консультації з Координаційною радою парламентської більшості, що представлена керівниками депутатських фракцій (груп), які підписали цю Угоду, стосовно подання про призначення (*варіант*: доповнити словами “та звільнення”) членів Кабінету Міністрів України, керівників інших центральних органів виконавчої влади (*варіант*: доповнити словами: “голів обласних державних адміністрацій”),

буде запроваджено інститут представника Кабінету Міністрів України у Верховній Раді України, функції якого здійснюватимуться одним із народних депутатів України (на умовах ротації), визначеним Кабінетом Міністрів України після попередніх консультацій з депутатськими фракціями (групами).

Політична угода діє з моменту її підписання і до дня відкриття першої сесії Верховної Ради України наступного скликання, обраної за результатами виборів 31 березня 2002 року.

Цю Політичну угоду в присутності Президента України підписали:

за Верховну Раду України Голова Верховної Ради України І.С.Плюц,

за Кабінет Міністрів України Прем’єр-міністр України В.А.Ющенко.

А також Координатор парламентської більшості та керівники депутатських фракцій (груп).

ВИБІР ПЕРЕД ВИБОРАМИ: ВИЗНАЧЕННЯ ПРАВИЛ ГРИ

виступи на круглому столі "Вибір перед виборами: визначення правил гри", що відбувся 12 березня 2001 року у Верховній Раді України

ВСТУПНЕ СЛОВО

Манфред ЛОМАНН,
*директор представництва фонду
Конрада Аденауера в Україні*

Закон "Про вибори народних депутатів України" 1997 року сприяв демократизації виборчого процесу та залученню до участі у виборах до парламенту політичних партій. Вісім партій подолали 4-відсотковий загороджувальний бар'єр і утворили свої фракції у Верховній Раді України. Однак політичної структуризації парламенту, як і суспільства, при цьому не відбулось.

Демократичний розвиток суспільства неможливий без високого авторитету партій у суспільному житті. Основними причинами слабкості багатьох українських партій є відсутність Закону "Про політичні партії", пов'язаного із Законом "Про вибори народних депутатів України", а також брак стабільного фінансування політичних партій.

Хотілося б окремо розглянути аргументи Президента України, висловлені при накладенні вето на законопроект про вибори до парламенту. Одним із основних серед них є незначний вплив більшості українських партій на плин політичного життя, переконливим доказом чого Президент вважає той факт, що партії об'єднують лише кілька відсотків населення держави. Однак у багатьох розвинутих демократичних країнах ситуація не виглядає інакше. Тому впливовість партій засвідчується насамперед не кількістю членів, а кількістю прихильників їх політичних програм.

Наступним аргументом Президента проти положень зазначеного закону є наявність у законодавстві заборони перебування у членстві партій військовослужбовців, адвокатів, суддів та інших осіб. За умови проведення партійних виборів таким чином може бути обмежене і право таких суб'єктів брати участь у виборах у якості кандидатів у депутати. Даний аргумент Президента є цілком логічним з огляду на те, що Конституцією України передбачено право громадян України бути обраними до Верховної Ради по досягненню 21 року. З огляду на це варто обговорити та внести до законопроекту відповідні зміни.

Юрій КЛЮЧКОВСЬКИЙ,
народний депутат України,
заступник Голови Комітету Верховної Ради України
з питань державного будівництва та місцевого самоврядування

Дискусії, що нині точаться навколо проекту Закону “Про вибори народних депутатів України” та вето Президента на нього зумовлюють необхідність аналізу не лише їхніх конкретних положень, але й теоретичних (політологічних та юридичних) засад виборчого процесу.

Слід зауважити, що пропозиції Президента по даному законопроекту є доволі нетиповими, оскільки не містять жодного посилання на конкретні статті “ветованого” закону. Натомість єдиним аргументом Глави держави є неможливість прийняття даного закону через його суперечність Конституції та законам України і порушення ним прав громадян. Я не можу погодитися з позицією Президента, оскільки, на мою думку, зазначений проект не порушує прав громадян і в жодному разі не суперечить Конституції. Хоча, звичайно, з деякими зауваженнями Президента слід погодитись.

Глава держави у своїх пропозиціях щодо законопроекту висуває два основних аргументи: що законом порушено принципи загального, рівного, прямого виборчого права і що передбачено занадто значну роль партій у виборчому процесі. Вказується, зокрема, що негативним фактом є усунення від висування кандидатів у депутати громадських організацій, зборів виборців, трудових колективів, органів самоврядування та найбільш авторитетних і кваліфікованих осіб, які могли б здійснювати законопроектну роботу. Остання теза дискримінує партії, оскільки стверджує їхню неспроможність висувати висококваліфікованих фахівців. Що ж стосується участі у виборчому процесі органів місцевого самоврядування, то й тут з Президентом важко погодитись, оскільки останні є органами публічної

Альтернативою громадянському суспільству є масове, неструктуроване суспільство, де громадянин навіть не уявляє чітко, хто представляє його політичні погляди, і тому вимушений самостійно відстоювати свої права та законні інтереси. Українське суспільство несе відбиток тоталітарного політичного режиму. Тому головне завдання України полягає в побудові структурованого суспільства і сильних політичних партій. Реалізація його вимагає вивчення зарубіжного досвіду.

влади і в силу цього не повинні здійснювати висування кандидатів. Не мають цього робити, на мою думку, і громадські організації. Так, відповідно до Закону “Про об’єднання громадян”, об’єднання громадян поділяються на дві групи: політичні партії, метою яких є здобуття публічної влади та участь у її здійсненні, та громадські організації, що створюються для захисту групових (у т.ч. соціальних, економічних, культурних) прав

та інтересів своїх членів. Крім того, згідно зі статтею 36 Конституції України, саме партії беруть участь у виборах, а не громадські організації.

Розгляд питання про участь партій у політичному процесі вимагає аналізу ряду принципів представницької демократії та побудови політичної частини громадянського суспільства.

Альтернативою громадянському суспільству є масове, неструктуроване суспільство, де громадянин навіть не уявляє чітко, хто представляє його політичні погляди, і тому

Проектом забезпечено дотримання принципу рівності, оскільки всі особи, що проголосували за список, будуть представлені через певну політичну партію у парламенті, на відміну від мажоритарної системи, за якої представленими будуть лише ті, хто проголосував за кандидата-переможця.

вимушений самотійно відстоювати свої права та законні інтереси. Українське суспільство несе відбиток тоталітарного політичного режиму. Тому головне завдання України полягає в побудові

структурованого суспільства і сильних політичних партій. Реалізація його вимагає вивчення зарубіжного досвіду.

У багатьох державах з розвинутою демократією партії є єдиним реальним механізмом доступу громадян до участі у здійсненні державної влади. Це стосується, перш за все, Німеччини, державне право якої навіть виробило спеціальний термін для характеристики держави - "партійна держава", тобто держава, де всі політичні процеси контролюються партіями. З огляду на це, не можна погодитися з аргументом Президента про те, що партії не повинні формувати виборчі комісії, оскільки це применшує роль у виборах інших суб'єктів та прокладає шлях для численних зловживань. Насправді, участь конкуруючих партій у складі виборчих комісій унеможлиблює різноманітні фальсифікації під час підрахунку голосів та є ефективним засобом контролю за діяльністю цього органу.

Окремо слід зупинитися на аргументі Президента щодо недостатньої впливовості партій через незначну кількість їхніх членів (до 3%). Я вважаю, що вплив політичних партій можна по-справжньому оцінити лише крізь призму результатів виборів 1998 року. Так, за списки політичних партій проголосувало 93% виборців, тобто лише 7% виборців

На папері можна побудувати будь-яку виборчу систему, але ми живемо в реальній державі. Тому конституційна реформа не може продовжуватись десятирок років. Вона повинна бути один раз зроблена, а потім давайте завершимо всі інші розпочаті реформи: адміністративну, економічну, пенсійну, реформування суспільства, його політичного спектру. Потім можна повертатися до початку й жодного разу не дійти до кінця. Думаю, це буде найгіршим.

не визначили партію, що могла б представляти їхні інтереси. За партії, що подолали бар'єр, було подано 66% голосів, а за кандидатів у мажоритарних округах, за моєю оцінкою, проголосувало близько 42-45% виборців. Як бачимо, пропорційна система дає більш адекватне, ніж

мажоритарна, представництво. Навіть у тих країнах, де вибори відбуваються виключно за мажоритарною системою (Франція, Великобританія), висунання кандидатів здійснюється майже виключно партіями, а ті кандидати, що самовисуваються, або мають мізерні шанси на перемогу у виборах, або ж, у випадку перемоги, змушені вступити до тієї чи іншої партії через нездатність власними силами впливати на роботу законодавчого органу. Тому заперечувати роль політичних партій просто недоцільно.

Тепер щодо дотримання виборчих прав громадян. Загальне виборче право передбачає доступ до голосування якнайширших кіл громадян. Основною проблемою реалізації цього права є небажання багатьох виборців реалізувати свої виборчі права. Хочу зазначити, що законопроектом забезпечені найкращі (у порівнянні з попередніми законами у даній сфері) умови для реалізації громадянами свого права обирати. Значним досягненням є і встановлення ним гарантій однократного голосування, що також є кроком вперед у порівнянні з чинним та попередніми виборчими законами, які не забезпечували дотримання цього вкрай важливого принципу. Проектом забезпечено дотримання принципу рівності, оскільки всі особи, що проголосували за список, будуть представлені через певну політичну партію у парламенті, на відміну від мажоритарної системи, за якої представленими будуть лише ті, хто проголосував за кандидата-переможця. Що стосується порушення даним проектом права громадян бути обраними, то необхідно погодитись з тим, що дійсно може існувати певна кількість осіб, які не є членами партій і бажають висунути свого кандидата або бути обраними. Однак абсолютне дотримання права бути обраним до парламенту, на мою думку, є неможливим, оскільки для цього необхідно включити до виборчих бюлетенів всіх громадян України. Крім того, ніщо не заважає позапартійному кандидату висувати свою кандидатуру через список певної партії.

Досвід нових демократій показує, що пропорційне представництво краще сприяє формуванню великих партій, аніж мажоритарна система, за якої результати виборів часто зумовлюються впливом т.зв. "адміністративного ресурсу" і відбувається регіоналізація партій, тобто орієнтація партій на перемогу в одному регіоні.

Принцип прямого виборчого права передбачає реалізацію волевиявлення громадян при розподілі депутатських мандатів. Цей принцип закладено у конституціях та виборчому законодавстві всіх країн, де вибори

Якби всі партії, фракції яких представлені сьогодні в парламенті, дотримались сьогодні своєї програми, то було б 308 голосів за пропорційну систему. Це голоси членів партій, у програмах яких записана пропорційна система. Отже, дотримання принципів як раз би надало можливість подолання вето.

здійснюються за пропорційною виборчою системою. Досвід нових демократій показує, що пропорційне представництво краще сприяє формуванню великих партій, аніж

мажоритарна система, за якої результати виборів часто зумовлюються впливом т.зв. "адміністративного ресурсу" і відбувається регіоналізація партій, тобто орієнтація партії на перемогу в одному регіоні.

Таким чином, моя принципова позиція щодо збереження пропорційної системи залишається незмінною і, я сподіваюсь, вето буде подолано необхідною кількістю голосів. Однак багато пропозицій Президента є слухними і, маю надію, будуть враховані при доопрацюванні цього проекту.

Борис БЕСПАЛИЙ,
народний депутат України,
фракція партії "Реформи і Порядок" – "Реформи–Конгрес"

Головним аргументом проти прийняття Закону "Про вибори народних депутатів України" є його суперечність Конституції України. Але питання конституційності законів має вирішуватися Конституційним Судом України, а не Президентом. Тому,

Аргумент про те, що пропорційна система призведе до здобуття влади комуністами також не витримує жодної критики. По-перше, якщо дотримуватись основоположних засад демократії, необхідно зазначити, що народ має визначати прихід до влади тієї чи іншої партії. По-друге, проблема полягає у тому, що мажоритарна система є дієвим інструментом збереження влади тих самих, тепер вже позапартійних, колишніх комуністів, які побуються ліквідації мажоритарної системи, і, як наслідок, усунення їх від влади.

на мою думку, Глава держави вийшов за межі своїх конституційних повноважень. Крім того, Конституційний Суд у своєму рішенні від 26 лютого 1998 року та Ухвалі від 29 листопада 2000 року однозначно висловився щодо питання про виборчу систему, визначивши, що вибір її різновиду, ознак та особливостей є питанням політичної доцільності і має вирішуватись Верховною Радою України. Оскільки Верховна Рада визначила систему, за якою здійснюватимуться вибори, то аргументи Президента, на мою думку, є необґрунтованими.

Окремого розгляду потребує проблема адміністративного ресурсу, тобто зловживання владою на виборах всіх рівнів. Не дивно, що представники виконавчої влади районної та обласної ланки не вважають за доцільне впровадження пропорційної системи, оскільки вона значно послаблює їхні можливості впливати на результати виборів.

Аргумент про те, що пропорційна система призведе до здобуття влади комуністами, також не витримує жодної критики. По-перше, якщо дотримуватись основоположних засад демократії, необхідно зазначити, що народ має визначати прихід до влади тієї чи іншої партії. По-друге, проблема полягає у тому, що мажоритарна система є дієвим інструментом збереження влади тих самих, тепер вже позапартійних, колишніх

комуністів, які побоюються ліквідації мажоритарної системи, і, як наслідок, усунення їх від влади.

Георгій ПОНОМАРЕНКО,
народний депутат України
фракція Комуністичної партії України

Голосування в сесійній залі є наслідком переговорів та домовленостей між парламентськими фракціями. Приблизно 7-9 з 27 зауважень Президента, очевидно, буде враховано при доопрацюванні проекту, зокрема, щодо голосування за кордоном (за законом голосують лише особи, що перебувають на консульському обліку, проте після внесення до заветованого закону відповідних змін правом голосу наділятимуться і ті громадяни, які не перебувають на обліку).

Неаргументованою є пропозиція Президента ввести до закону норму щодо обов'язкової явки на голосування 50%+1 виборців. Чинний Закон "Про вибори народних депутатів України" такої вимоги не передбачає, і це не викликало свого часу принципових заперечень з боку Президента України.

Поряд з тим, неаргументованою є пропозиція Президента ввести до закону норму щодо обов'язкової явки на голосування 50%+1 виборців. Чинний Закон "Про вибори народних депутатів України" такої вимоги не передбачає, і це не викликало свого часу принципових заперечень з боку Президента України.

Дуже часто наголошується на тому, що законом має передбачено право громадських організацій бути спостерігачами під час виборів. Але, на мою думку, подібна норма є зайвою, оскільки партії будуть у будь-якому випадку змушені звертатись за допомогою до інших осіб, у тому числі й до представників громадських організацій. Це пояснюється відсутністю у партій необхідної кількості членів для того, щоб забезпечити присутність своїх представників в якості членів комісій та спостерігачів на всіх виборчих дільницях.

Леонід КОСАКІВСЬКИЙ,
народний депутат України,
фракція "Батьківщина"

Хотів би висловити свою точку зору з приводу самого вето і подальшої долі законопроекту "Про вибори народних депутатів України". Мені здається, що причина

Дуже великою перевагою і позитивом проекту Закону "Про вибори народних депутатів України" є те, що від владних структур пропонується забрати функцію формування виборчих комісій.

накладення вето одна - те, що влада дуже чітко усвідомила реальну можливість втрати

впливу на майбутніх виборах. А те, що влада готувалася до застосування адміністративного ресурсу, підтверджується деякими конкретними фактами. Наприклад, чітко прослідковується тенденція до розширення практики суміщення посад голів місцевих державних адміністрацій і глав відповідних рад всупереч рішенню Конституційного Суду України 1998 року. Причина цього є дуже простою і полягає в тому, що у виборчому процесі велику роль гратимуть саме голови відповідних рад. Тому зараз для влади необхідно, щоб ці посади відійшли під контроль керівників відповідних структур виконавчої влади. Інший приклад. Ви пам'ятаєте, який шалений спротив реформуванню бюджетного законодавства чинився з боку губернаторів. Це відбувалося тому, що влада відчула, що, втративши вплив на міжбюджетні відносини, вона втратить і свій найголовніший політичний ресурс. Саме тому нам і досі не вдалося у повному масштабі почати реформу бюджетного законодавства.

Наступне питання, на якому я хотів би зупинитись – проблема формування виборчих комісій. Дуже великою перевагою і позитивом проекту Закону “Про вибори народних депутатів України” є те, що від владних структур пропонується забрати функцію формування виборчих комісій. Тобто, передбачається віддати це повноваження виборчим комісіям вищого рівня. Таким чином, ми позбавили владні структури можливості впливати на виборчий процес, адже від складу виборчих комісій залежить не тільки хід виборів, але й їхні результати. Мені здається, що саме це положення і стало головною причиною застосування Президентом права вето. Крім цього, є й низка другорядних причин. Так, Президент закидає парламенту, що досі не прийнятий закон “Про політичні партії”. Але ж останній здобув підтримку значної кількості депутатів, а затримка лише за Главою держави, який його не підписує з простої причини: він бажає здобути право на проведення перереєстрації політичних партій до початку виборчої кампанії з метою заборонити окремі з них.

Важливою є також проблема голосування за кордоном. Президент зауважує, що позбавлення громадян, які перебувають за кордоном і не стали на консульський облік, права голосувати на виборах є порушенням їхніх конституційних прав. Я обирався якраз від того округу (№223), де 65 дільниць були утворені за кордоном. До виборів 1998 року в окрузі ніколи не було проблем, поки не з'явилась кандидатура, яка не влаштує владу. Відразу виявились деякі розбіжності, навіть цифрові. До цього часу там завжди голосували тільки 6 тисяч чоловік. Коли ж після виборів почалися судові процеси, дістали списки виборців, почалися розмови про те, що за кордоном має голосувати 200

тисяч чоловік, і це, враховуючи, що весь округ налічує 170 тисяч осіб. Ось вам ресурс для того, щоб маніпулювати результатами виборів.

Також слід додати, що навіть у самому законі є деякі суперечності. Йдеться про порядок складання списків виборців і про те, що до них включаються особи, які перебувають на території відповідної виборчої дільниці за кордоном. Справа в тім, що територія нашої держави за кордоном - це територія посольства або консульства, а всі, хто перебуває за їх межами, знаходяться на території іншої держави. Тому, очевидно, при формулюванні положень закону слід бути дуже обережним.

І останнє. Ми пам'ятаємо, що напередодні попередніх виборів нам говорили про необхідність політичної структуризації суспільства. Саме з вуст Президента та його оточення ми чули заяви про те, що необхідно посилити роль партій, провести вибори на новій основі, оскільки депутати, обрані за мажоритарною системою, ні перед ким не відповідають. Подібні заклики ми чуємо і зараз. Тобто влада демонструє непослідовність: якщо вона взяла курс на політичну структуризацію суспільства, то вона не повинна заважати цьому процесу. Тому наша фракція буде підтримувати подолання вето на Закон "Про вибори народних депутатів України" та прийняття закону про місцеві вибори на частково пропорційній основі. І я думаю, що за певної підготовчої роботи нам вдасться зібрати 300 голосів для подолання вето і підтримки того варіанту закону, який був прийнятий.

Віктор МУСІЯКА,
Професор Національного університету
"Києво-Могилянська академія"

Одразу хочу сказати, що я на сьогодні безпартійний, але підтримую закон, який передбачає пропорційну систему виборів, тому що, на мою думку, треба сьогодні вести мову не про механізми прийняття чи неприйняття цього закону. Наскільки я бачу позиції партій, які не будуть поступатися власними принципами, парламент не зможе зібрати 300 голосів. Тому треба готуватись до того, щоб вести вибори за тією системою, яка зараз існує.

Сьогоднішня розмова переконує мене в тому, що, фактично, боротьба йде за поділ адміністративного ресурсу. Чому пропорційна система є неприйнятною для влади? Тому що вже відпрацьований механізм використання можливостей впливу на вибори, а нещодавно

Необхідно робити все можливе для створення реального механізму забезпечення того, щоб Верховна Рада дійсно була носієм політичної відповідальності через політичні сили, які в ній представлені.

одна з політичних сил вела мову навіть про те, що треба зробити все необхідне для того, щоб сконцентрувати, а не розпиляти адмінресурс.

Хочу звернути увагу ще на одну річ. Я переконаний, що президентські радники дуже помиляються, думаючи, що вони зможуть використати свій владний ресурс на наступних виборах, коли вони дозріють як керівники відповідних політичних структур, стовідсотково. Ми всі прекрасно знаємо, що та сила, яка вже стала політичною, і в руках якої цей ресурс насправді перебуває, створила власну партію. І ця сила вже не буде використовувати власні можливості за чиеюсь вказівкою. Тому слід у законі закласти механізм, який би не дозволяв би так відверто й нахабно використовувати адміністративний вплив. Це Верховна Рада України могла б зробити. Певні напрацювання для цього є і в Законі "Про вибори Президента України". Але, я вважаю, необхідно робити все можливе для створення реального механізму забезпечення того, щоб Верховна Рада дійсно була носієм політичної відповідальності через політичні сили, які в ній представлені. Чи це буде змішана система, чи вдасться вже зараз запропонувати повністю пропорційну систему, покаже час. Але треба системно підходити до створення засад формування такої відповідальної влади. Перш за все, представницької. Я маю на увазі, що необхідно зараз прийняти нові закони, яких немає, але які потрібні, і в них закласти ці механізми, а також внести зміни до чинних законів. Ідеться, насамперед, про Закон про політичні партії, Закон про регламент Верховної Ради, Закон про Кабінет Міністрів, в якому закласти положення про участь партій, що взяли на себе відповідальність під час формування уряду. Я не вважаю, що слід приймати закони про більшість чи меншість, бо це виглядає абсурдно. Механізм відповідальності треба передбачити через розпуск парламенту, але лише тоді, коли в останнього буде право формувати уряд. Уже зараз це можна робити. Зрештою, можна забезпечити існування реальних правових засад механізму формування уряду через представництво політичних сил (саме таким чином це робиться в усьому світі). Ясно, що треба внести зміни до Конституції, як би я не хотів подібних змін, і передбачити в статті 120, що член уряду – це політична фігура, він може бути членом парламенту. Одночасно передбачити можливість розпуску парламенту, якщо не буде створено уряду або буде висловлено недовіру уряду, який парламент сам і формував.

Анатолій ТКАЧУК,
директор Представництва
Міжнародного центру
некомерційного права в Україні

Професор Мусіяка цілком слушно зауважив, що є первинні речі, від яких походить усе інше. І питання політичного

структурування, як у парламенті, так і в суспільстві в цілому, є питанням, все ж таки, більш глобальним, ніж виборча система, бо це політична система України. Поки Конституція України не дає підстав вважати, що політичні партії, навіть отримавши більшість в парламенті, будуть впливати на формування виконавчої влади, то виборча система тут навряд чи допоможе. Що стосується самого закону і того, що робити далі, то, звичайно, можуть бути різні думки, різні рецепти. На мою думку, трохи спекулюють, як прихильники пропорційної виборчої системи в явному вигляді, так і її противники. Тому що, коли говорять за Європу й згадують, що там усюди пропорційна система, то забувають сказати, що в більшості країн існують регіональні списки, преференції, що наближає партії до людей. Я, наприклад, з 1992 року підтримую і пропагую запровадження в Україні виборчої системи за багатомандатними округами, де в кожному окрузі буде 10-12 мандатів, які розігруються з преференціями. Якщо хтось каже, що це складно, то думаю, що перші вибори це спростують. Але знову ж таки, це навряд чи зараз може бути реалізовано.

Трохи спекулюють, як прихильники пропорційної виборчої системи в явному вигляді, так і її противники. Тому що, коли говорять за Європу й згадують, що там усюди пропорційна система, то забувають сказати, що в більшості країн існують регіональні списки, преференції, що наближає партії до людей.

Оскільки Закон вже прийнято, я хотів би звернути увагу на декілька моментів. Президент наголошує на узурпуванні партіями виборчих комісій. Давайте послухаємо Президента і внесемо зміни до Закону про ЦВК і перетворимо її з постійно діючого органу виконавчої влади в нормальну виборчу комісію, яка формуватиметься лише на період виборів, і в основному з представників політичних партій. Тоді вона не буде адміністративним ресурсом, яким є сьогодні.

Давайте послухаємо Президента і внесемо зміни до Закону про ЦВК і перетворимо її з постійно діючого органу виконавчої влади в нормальну виборчу комісію, яка формуватиметься лише на період виборів, і в основному з представників політичних партій. Тоді вона не буде адміністративним ресурсом, яким є сьогодні.

По-друге, якщо ми говоримо про відкритість виборчого процесу і неможливість фальсифікацій, давайте передбачимо ще одну норму. А саме: коли йде підрахунок голосів і складаються відповідні протоколи, є ще один варіант – електронна форма протоколу, яка одразу “виставляється” на web-сайт, але не після збоїв у ЦВК, коли через

2-3 години з'являються зовсім інші результати. Це, як на мене, буде теж досить серйозним запобіжником.

Хотів також зазначити стосовно зауваження, що громадяни позбавляються права безпосередньо висувати кандидатів. Як на мене, передбачений механізм висування кандидатів передбачає кваліфікований підхід до цього питання. Перший стан відсіювання – політичні партії пропонують людей до списку, другий – за цих людей голосують на партійних з'їздах, третій – це вже безпосередньо вибори. З'являється певна відповідальність, тому запропоновані Президентом зауваження навряд чи можуть заслуговувати на увагу.

Чого слід очікувати в цій ситуації? Я думаю, що навряд чи вдасться набрати 300 голосів, щоб прийняти все без змін. Але можна дещо змінити шляхом зміни інших законів. Про один закон я сказав, про другий – Закон про Кабінет Міністрів казав Мусіяка, третій – зміни до Конституції України. Тоді буде політична система, яка стимулюватиме відповідальність.

Євген РАДЧЕНКО,
заступник голови Комітету виборців України

Трошки дьогтю в партійний мед. Я не розумію, чому говорять про неможливість громадських організацій спостерігати, оскільки і Комуністична партія і Народний Рух говорять про відкритість, чесність тощо. Якщо ви виступаєте за відкритість і чесність, шановні народні депутати і представники політичних партій, дайте переконатись в цьому всім іншим, а саме – не членам партій і громадським організаціям. У Законі 1998 року було записано таке право спостерігання громадськими організаціями, і коли приймалась ця норма, я пам'ятаю, було дуже багато нарікань, що громадські організації, яких 2-3 в Україні, можуть виставити своїх спостерігачів (по 1-2 людини на виборчу комісію), що може дестабілізувати роботу виборчих комісій. На практиці цього не сталося. Знайшли 2-3 організації, які виставили своїх представників і працювали, не дестабілізуючи роботу комісій. На президентських виборах наша організація, не отримавши можливості спостерігати, використала інший метод, а саме – пішла на спостереження як журналісти. Чомусь ми теж не дестабілізували ані роботу виборчих комісій, ані політичних партій.

Будучи в Одеській області на президентських виборах, запитав у секретаря виборчої комісії, від якої вона була партії. Вона почала кричати до голови і просити подивитись, від якої партії вона була записана.

Щодо Закону і вето. Я не хочу, бо це було б некоректним, сумніватися в тому, що саме політичні партії повинні формувати парламент. Але ми справді, як сказав Юрій Ключковський, живемо в реальній країні, де часто позитивні норми, закріплені законодавством, не виконуються як із суб'єктивних, так і з об'єктивних причин. Згадаємо формування виборчих комісій на президентських виборах. Чудова норма була записана, а до чого це призвело на практиці, всі добре знають. Можна наводити приклади, як скуповували й представників Комуністичної партії, і Народного Руху України і т.д. Я можу представити до комітету висновки міжнародного спостерігача, члена Центральної виборчої комісії Литви, Вітаутаса Йогілі, який, будучи в Одеській області на президентських виборах, запитав у секретаря виборчої комісії, від якої вона була партії. Вона почала кричати до голови і просити подивитись, від якої партії вона була записана. Це теж реальність. І якщо ми будемо формувати виборчі комісії, звичайно за поданням політичних партій, але з наданням таких значних прав ЦВК, то у нас нічого доброго не вийде і ЦВК перетвориться на звичайний адміністративний ресурс. Чого варто тільки право, надане ЦВК, без рішення суду закривати засоби масової інформації, хай вони навіть державні чи комунальні.

Леонід КОСАКІВСЬКИЙ,
народний депутат України,
фракція "Батьківщина"

Хотів би зробити деякі репліки з приводу попередніх виступів. Думаю, що, якщо депутати будуть тиснути на кнопки, виходячи з власних переконань, то 300 голосів знайдеться. Усе залежатиме від політичної розстановки, але, думаю, у будь-якому випадку почнеться процес політичних консультацій і буде знайдена формула, яка дозволить провести наступні вибори на більш досконалій законодавчій основі.

Хотів би відповісти також на попередні питання. Не треба порівнювати себе з Європою, ми далеко від них і нам не слід автоматично запозичувати ті норми, що діють в цивілізованих країнах, тому що в жодній країні Європи ніколи не приходиться в голову займатися підтасовкою чи фальсифікацією. Нікому навіть не спадає на думку, що можна не виконати рішення суду, навіть районного, не кажучи вже про Верховний. Тому не коректно проводити ці порівняння.

Узагалі мені здається, що сьогодні йдеться не про окремі норми, які можна вдосконалювати до безкінечності, але йдеться про сам принцип. Я, наприклад, може вважав би, що для нас більш придатною була б британська система виборів, коли

висувають партії, а голосують виборці. Але справа в тому, що ми до цього ще маємо дійти. Тому єдина можливість подолати адміністративний ресурс – це пропорційні вибори. Не тому, що це найдосконаліша система, а тому що на цей момент іншої системи, яка дозволить проводити блокаду, ми не зможемо знайти. Пропорційна система, крім іншого, вигідна ще тим, що партіям не вигідно красти одна в одної, вони будуть слідкувати одна за одною. Хоча ці партії можуть блокуватись в парламенті, на виборах вони будуть конкурентами і здійснюватимуть подвійний – потрійний контроль.

І останнє – ми забули ще один чинник виборчого процесу. Це судові розгляди. Справа в тому, що ми знаємо, як результатами останніх виборів намагались користуватись за допомогою суду. Я пройшов 5 судів, півроку судився, деякі депутати більше року судились, для того, щоб відстояти своє право бути представленим у парламенті. На жаль, ситуація не покращиться й на наступних виборах. А норми цього закону, прийнятого нами, розходяться з положеннями Цивільно-процесуального кодексу. Суди, насамперед, керуються цим кодексом, і в цьому також закладено міну уповільненої дії. І, безумовно, це питання судового устрою, оскільки ми повинні створити незалежну судову систему, яка не буде боятись виконавчої влади і за допомогою якої будуть вирішуватися спори, у тому числі й питання оскарження результатів виборів, виходячи лише з положень закону, а не з міркувань політичної доцільності.

Новий виборчий Закон Проміжні підсумки розгляду у Парламенті

Доля виборчого Закону за рік до виборів ще невідома, однак проміжний фініш у процесі ухвалення правил гри для виборів 2002 вже пройдений

22 березня Верховна Рада Україна не спромоглася подолати президентське вето на Закон про вибори народних депутатів, що передбачав вибори суто за пропорційною системою. Однак, Парламент знову ухвалив Закон в дещо іншій редакції, яка передбачає вибори виключно за партійними списками.

В очікуванні наступних кроків Президента та Верховної Ради можна підвести проміжні підсумки “битви за пропорційну систему”, яка може затягнутися аж до наступної осені. Вашій увазі пропонується короткий аналіз п’ятьох поіменних голосувань (18 січня 2001 та 22 березня 2001).

Поіменні голосування за Закон про вибори народних депутатів України

1. Проект Закону про вибори народних депутатів України - в другому читанні *Рішення прийнято*
Дата 18/січень /2001 За:262 Проти:22 Утрималось:4 Не голосувало:124 Всього: 412

2. Проект Закону про вибори народних депутатів України - в цілому *Рішення прийнято*
Дата 18/січень /2001 За:254 Проти:17 Утрималось:4 Не голосувало:120 Всього:395

3. Про Закон України "Про вибори народних депутатів України" з пропозиціями Президента України від 20.02.2001 - подолання вето *Рішення не прийнято*

Дата 22/березень/2001 За:262 Проти:51 Утрималось:1 Не голосувало:65 Всього:379

4. Про Закон України "Про вибори народних депутатів України" з пропозиціями Президента України від 20.02.2001 - в новій редакції *Рішення прийнято*

Дата 22/березень/2001 За:275 Проти:9 Утрималось:0 Не голосувало:96 Всього:380

5. Про Закон України "Про вибори народних депутатів України" з пропозиціями Президента України від 20.02.2001 - в цілому в новій редакції *Рішення прийнято*

Дата 22/березень/2001 За:284 Проти:9 Утрималось:0 Не голосувало:92 Всього:385

Отже, деякі цифри:

314 народних депутатів хоча б в одному з 5-ти голосувань натиснули кнопку "за"

261 депутат більше ніж половину разів (тобто не менше 3-ох) голосували "за"

233 народних депутатів завжди голосували "за"

135 поки що жодного разу не проголосували за пропорційну систему у поіменному режимі

Для більш детального аналізу парламентського розкладу прихильників та противників пропорційної системи пропонується запровадити умовний "Коефіцієнт пропорційності" (КП) для фракцій та окремих депутатів. КП дорівнює відношенню позитивної кількості голосувань "за" до загальної кількості голосувань. На 2 квітня 2001 року ми визначили 5 таких голосувань. Згодом це число може мінятися, отже буде змінюватися цей умовний КП.

Варто зауважити, що для фракцій підраховується тільки результат голосування членів фракції безпосередньо на момент голосування. Якщо, скажімо, Групу "Регіони України" утворено у березні, то січневі голосування членів цієї групи підраховуються для тих фракцій або груп, де на той момент перебували конкретні депутати. Фракції (групи) подано у порядку зростання КП. Крім того вказано сумарний КП позафракційних депутатів (серед позафракційних депутатів є представники колишніх фракцій ПСПУ та Селянської партії, які зазвичай голосують консолідовано, що можна побачити під час аналізу поіменних голосувань). У таблиці 1 також подано "Коефіцієнт пропорційності" Верховної Ради в цілому.

Таблиця 1

Фракція (Група)	Число депутатів у фракції (групі)	КП фракції (групи) %	Кількість народних депутатів з відповідним "Коефіцієнтом пропорційності" (КП)					
			0	20	40	60	80	100
Регіони України	16	0	13	2	1	-	-	-
Відродження регіонів	30	0,63	29	1	-	-	-	-
Трудова Україна	45	0,87	42	2	1	-	-	-
Солідарність	24	8,47	19	3	-	1	1	-
СДПУ (о)	34	24,40	8	11	15	-	-	-
НДП	18	44,68	4	3	4	1	2	4
ПЗУ	17	71,76	3	-	3	-	-	11
Реформи-Конгрес	15	86,67	1	1	-	-	1	12
Батьківщина	31	90,45	2	-	-	2	2	25
Яблуко	14	94,29	-	-	1	-	1	12
НРУ	16	95,12	-	1	-	-	-	15
УНР	23	98,26	-	-	-	1	-	22
КПУ	112	99,82	-	-	-	1	1	110
Соц.ПУ	16	100	-	-	-	-	-	16
позафракційні	38	38,73	14	2	2	13	1	6
Всього	449	59,55	135	26	27	19	9	233

Навіть побіжний погляд на цю таблицю вказує щонайменше на два принципових моменти:

1) Стійких прихильників пропорційної системи достатньо, щоб за будь-якого тиску прийняти Закон простою більшістю, а якщо врахувати тих, хто часом віддає свій голос "за", то разом їх голосів може цілком вистачити для подолання позначки у 300 голосів.

2) Вето може бути подолано навіть за умови категоричного несприйняття пропорційної системи групами Відродження регіонів, Трудова Україна, Регіони України та Солідарності (зауважимо, до речі, що це все групи народних депутатів, а не партійні фракції). Долю виборчої системи може бути вирішено без них, якщо консолідовано "за" проголосують крім переконаних прихильників виборів за партійними списками, також фракції зелених, НДП та об'єднаних соціал-демократів. В усіх цих політичних силах вже є успішний досвід проходження до Парламенту за виборчими списками, а отже є велика ймовірність їх позитивного голосування на певному етапі законодавчої роботи над правилами наступних виборів.

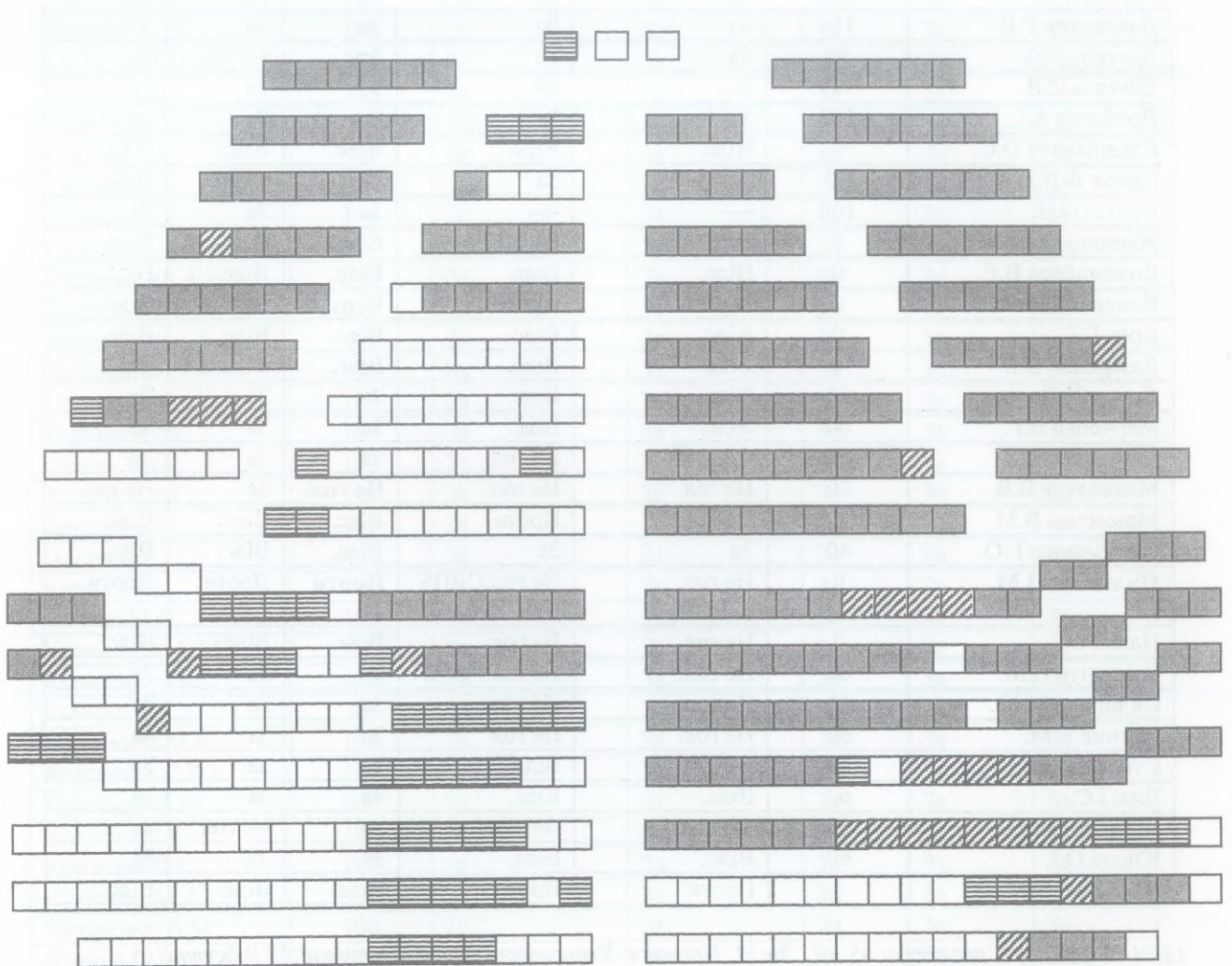
Далі подається схема розміщення народних депутатів у залі (поділ за фракціями надано на 2 квітня і відповідає фракційному поділу, що вказаний на подібній схемі на обкладинці). Ступень насиченості заливки збільшується зі збільшенням індивідуального "Коефіцієнту пропорційності" народного депутата. (Див. Схему 1)

У таблиці 2 вказано, як конкретно у кожному з голосувань голосували фракції (групи) та народні депутати, зазначено також індивідуальний "Коефіцієнт пропорційності" (КП) народних депутатів.

Схема 1

Всього 449 народних депутатів на 2 квітня 2001 року

- КП = 100% (233 народних депутата)
- КП = 60-80% (28 народних депутатів)
- КП = 20-40% (53 народних депутата)
- КП = 0% (135 народних депутатів)

Таблиця 2

Не входять до складу фракцій

	КП	1	2	3	4	5
Агафонов М.І.	0	Відс.	Відс.	Проти	Не гол.	Не гол.
Баранчик І.І.	100	За	За	За	За	За
Безугла Л.Я.	60	Не гол.	Не гол.	За	За	За
Блохін О.В.	20	Не гол.(Батьк.)	За (Батьк.)	Відс.	Відс.	Відс.
Бойко Б.Ф.	0	Утр.	Утр.	Відс.	Відс.	Відс.
Вітренко Н.М.	60	Відс.	Відс.	За	За	За
Гавриш С.Б.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Головатий С.П.	60	За	Не гол.	За	Не гол.	За
Горбачов В.С.	0	Проти	Проти	Проти	Не гол.	Не гол.
Гурвіц Е.Й.	100	За	За	За	За	За
Довганчин Г.В.	100	За	За	За	За	За
Довгань К.В.	80	За	За	За	Не гол.	За
Довгань С.В.	100	За	За	За	За	За
Дроботов А.І.	100	За	За	За	За	За
Сльяшкевич О.С.	0	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.
Срмак А.В.	40	За	За	Відс.	Відс.	Відс.
Срохін О.В.	100	----	----	За	За	За
Жердицький В.Ю.	0	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.
Коломойцев В.Е.	0	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.
Кондратенко А.І.	0	Проти	Проти	Відс.	Відс.	Відс.
Креч Е.Е.	0	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.
Лазаренко П.І.	0	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.
Лимар Н.О.	60	Відс.	Відс.	За	За	За
Марченко В.Р.	60	Відс.	Відс.	За	За	За
Матвієнко А.С.	60	Відс.	Не гол.	За	За	За
Медведчук В.В.	20	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За	Не гол.
Моїсеєнко В.М.	0	Проти	Проти	Відс.	Відс.	Відс.
Омельченко Г.О.	40	За	За	Відс.	Відс.	Відс.
Пилипчук І.М.	0	Не гол. (СДПУ)	Не гол.СДПУ	Проти	Проти	Проти
Плющ І.С.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Романчук П.М.	60	Не гол.	Не гол.	За	За	За
Сидорчук М.Ю.	60	Не гол.	Не гол.	За	За	За
Ситник К.М.	60	Не гол.	Не гол.	За	За	За
Старинець О.Г.	60	Відс.	Відс.	За	За	За
Чиж І.С.	60	Відс.	Відс.	За	За	За
Шишкін В.І.	60	За	Не гол.	За	Не гол.	За
Ющик О.І.	60	Відс.	Відс.	За	За	За
Яковенко О.М.	0	Проти	Проти	Відс.	Відс.	Відс.

18/01/01 Кількість депутатів: 45 1. За:11 Проти:4 Утрималось:1 Не голосувало:13 Відсутні:16
 2. За:10 Проти:4 Утрималось:2 Не голосувало:13 Відсутні:16
 22/03/01 Кількість депутатів 38 3. За:20 Проти:3 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:13
 4. За:18 Проти:1 Утрималось:0 Не голосувало:6 Відсутні:13
 5. За:20 Проти:1 Утрималось:0 Не голосувало:4 Відсутні:13

Фракція Комуністичної партії України

	КП	1	2	3	4	5
Абрамов Ф.М.	100	За	За	За	За	За
Александровська А.О.	100	За	За	За	За	За
Анастасієв В.О.	100	За	За	За	За	За
Аніщук В.В.	100	За	За	За	За	За
Анненков Є.І.	100	За	За	За	За	За
Бабурін О.В.	100	За	За	За	За	За
Баулін П.Б.	100	За	За	За	За	За
Бережний В.Г.	100	За	За	За	За	За
Бондарчук О.В.	100	За	За	За	За	За
Борщевський В.В.	100	За	За	За	За	За
Буждиган П.П.	100	За	За	За	За	За
Буйко Г.В.	100	За	За	За	За	За
Василенко А.С.	100	За	За	За	За	За
Ведмідь А.П.	100	За	За	За	За	За
Гінзбург О.П.	100	За	За	За	За	За
Гмиря С.П.	100	За	За	За	За	За
Голуб О.В.	100	За	За	За	За	За
Грачов О.О.	100	За	За	За	За	За
Гуренко С.І.	100	За	За	За	За	За
Дайнеко Л.І.	100	За	За	За	За	За
Долженко Г.П.	100	За	За	За	За	За
Доманський А.І.	100	За	За	За	За	За
Донченко Ю.Г.	100	За	За	За	За	За
Дорогунцов С.І.	100	За	За	За	За	За
Драголюнцев А.Д.	100	За	За	За	За	За
Єськов В.А.	100	За	За	За	За	За
Єщенко В.М.	100	За	За	За	За	За
Жежук Н.С.	100	За	За	За	За	За
Заклунна В.Г.	100	За	За	За	За	За
Зачосов В.О.	100	За	За	За	За	За
Іванов В.Г.	100	За	За	За	За	За
Кирил В.О.	100	За	За	За	За	За
Клочко М.О.	100	За	За	За	За	За
Кожевников Б.М.	100	За	За	За	За	За
Корнійчук І.В.	100	За	За	За	За	За
Кочерга В.Г.	100	За	За	За	За	За
Кравченко М.В.	100	За	За	За	За	За
Красняков Є.В.	100	За	За	За	За	За
Круценко В.Я.	100	За	За	За	За	За
Крючков Г.К.	100	За	За	За	За	За
Кузнецов П.С.	100	За	За	За	За	За
Кухарчук М.А.	100	За	За	За	За	За
Кучеренко В.М.	100	За	За	За	За	За
Кушнір О.Д.	100	За	За	За	За	За
Лантух В.І.	100	За	За	За	За	За
Левченко А.І.	100	За	За	За	За	За
Лешан Е.А.	100	За	За	За	За	За
Лісогорський О.І.	100	За	За	За	За	За
Малєвський О.Т.	100	За	За	За	За	За
Марамзін Ф.А.	100	За	За	За	За	За
Мармазов Є.В.	100	За	За	За	За	За
Мартинюк А.І.	100	За	За	За	За	За
Масенко О.М.	100	За	За	За	За	За
Матвеев В.Г.	100	За	За	За	За	За

Матвеев В.Й.	100	За	За	За	За	За
Мигович І.І.	100	За	За	За	За	За
Мироненко В.А.	100	За	За	За	За	За
Мішура В.Д.	100	За	За	За	За	За
Молчанов Б.Я.	100	За	За	За	За	За
Мороз А.М.	100	За	За	За	За	За
Морозов А.П.	100	За	За	За	За	За
Наливайко А.М.	100	За	За	За	За	За
Олійник Б.І.	80	Не гол.	За	За	За	За
Оплачко В.М.	100	За	За	За	За	За
Охріменко К.О.	100	За	За	За	За	За
Панасовський О.Г.	100	За	За	За	За	За
Парубок О.Н.	100	За	За	За	За	За
Пасечна Л.Я.	100	За	За	За	За	За
Пасека М.С.	100	За	За	За	За	За
Пейгалайнен А.В.	100	За	За	За	За	За
Петренко В.О.	100	За	За	За	За	За
Петренко Д.Д.	100	За	За	За	За	За
Петров В.Б.	100	За	За	За	За	За
Понеділко В.І.	100	За	За	За	За	За
Пономаренко Г.Г.	100	За	За	За	За	За
Попов Г.Д.	100	За	За	За	За	За
Пустовойтов В.С.	100	За	За	За	За	За
Пхиденко С.С.	100	За	За	За	За	За
Райковський Б.С.	100	За	За	За	За	За
Роснко В.Г.	100	За	За	За	За	За
Самойлик К.С.	100	За	За	За	За	За
Сизенко Ю.П.	100	За	За	За	За	За
Симоненко П.М.	100	За	За	За	За	За
Сімонов В.Д.	100	За	За	За	За	За
Сінченко С.Г.	100	За	За	За	За	За
Сіренко В.Ф.	100	За	За	За	За	За
Снігач А.П.	100	За	За	За	За	За
Сокерчак В.М.	100	За	За	За	За	За
Соломатін Ю.П.	100	За	За	За	За	За
Степура В.С.	100	За	За	За	За	За
Стрижко Л.П.	100	За	За	За	За	За
Строгов А.Н.	100	За	За	За	За	За
Танасов С.І.	100	За	За	За	За	За
Терещук В.В.	100	За	За	За	За	За
Тищенко П.В.	100	За	За	За	За	За
Тіщенко О.В.	100	За	За	За	За	За
Ткаченко О.М.	60	Відс.(п/ф)	Відс. (п/ф)	За	За	За
Тропін В.І.	100	За	За	За	За	За
Туш М.Н.	100	За	За	За	За	За
Федоренко Л.П.	100	За	За	За	За	За
Хара В.Г.	100	За	За	За	За	За
Хмельовий А.П.	100	За	За	За	За	За
Хунов А.І.	100	За	За	За	За	За
Цибенко П.С.	100	За	За	За	За	За
Чекалін В.М.	100	За	За	За	За	За
Черенков О.П.	100	За	За	За	За	За
Чернічко О.М.	100	За	За	За	За	За
Чивюк М.В.	100	За	За	За	За	За
Чичканов С.В.	100	За	За	За	За	За
Штепа Н.П.	100	За	За	За	За	За
Юхимець О.Ф.	100	За	За	За	За	За
Яценко В.М.	100	За	За	За	За	За

18/01/01 Кількість депутатів: 111 1. За:110 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:0
 2. За:111 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0
 22/03/01 Кількість депутатів: 112 3. За:112 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0
 4. За:112 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0
 5. За:112 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Фракція Українського Народного Руху

	КП	1	2	3	4	5
Альошин В.Б.	100	За	За	За	За	За
Асадчев В.М.	100	За	За	За	За	За
Білас І.Г.	100	За	За	За	За	За
Гудима О.М.	100	За	За	За	За	За
Джоджик Я.І.	100	За	За	За	За	За
Жовтяк Є.Д.	100	За	За	За	За	За
Кириленко В.А.	100	За	За	За	За	За
Кожин Б.Б.	100	За	За	За	За	За
Костенко Ю.І.	100	За	За	За	За	За
Кулик О.В.	100	За	За	За	За	За
Манчуленко Г.М.	100	За	За	За	За	За
Мовчан П.М.	100	За	За	За	За	За
Насалик І.С.	60	Відс.	Відс.	За	За	За
Полохович І.П.	100	За	За	За	За	За
Ратушний М.Я.	100	За	За	За	За	За
Слободян О.В.	100	За	За	За	За	За
Тарасюк І.Г.	100	За	За	За	За	За
Тягнибок О.Я.	100	За	За	За	За	За
Федорин Я.В.	100	За	За	За	За	За
Червоній В.М.	100	За	За	За	За	За
Черняк В.К.	100	За	За	За	За	За
Шевченко В.Ф.	100	За	За	За	За	За
Юхновський І.Р.	100	За	За	За	За	За

18/01/01 Кількість депутатів: 23 1. За:22 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:1
 2. За:22 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:1
 22/03/01 Кількість депутатів: 23 3. За:23 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0
 4. За:23 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0
 5. За:23 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Фракція Соціалістичної партії України

	КП	1	2	3	4	5
Бокий І.С.	100	За	За	За	За	За
Вінський Й.В.	100	За	За	За	За	За
Квятковський І.В.	100	За	За	За	За	За
Марковська Н.С.	100	За	За	За	За	За
Місюра В.Я.	100	За	За	За	За	За
Мороз О.О.	100	За	За	За	За	За
Мусієнко І.М.	100	За	За	За	За	За
Мухін В.В.	100	За	За	За	За	За
Ніколаєнко С.М.	100	За	За	За	За	За
Покотило Н.О.	100	За	За	За	За	За
Семенюк В.П.	100	За	За	За	За	За
Сінько В.Д.	100	За	За	За	За	За
Станков А.К.	100	За	За	За	За	За
Степанов М.В.	100	За	За	За	За	За
Цушко В.П.	100	За	За	За	За	За
Шеховцов О.Д.	100	За	За	За	За	За

18/01/01 Кількість депутатів: 16 1. За:16 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0
 2. За:16 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0
 22/03/01 Кількість депутатів: 16 3. За:16 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0
 4. За:16 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0
 5. За:16 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Фракція Партії зелених України

	КП	1	2	3	4	5
Белоусова І.А.	100	За	За	За	За	За
Гаврилов І.О.	100	За	За	За	За	За
Діброва В.Г.	100	За	За	За	За	За
Сльчанінов В.С.	100	За	За	За	За	За
Кирюшин І.В.	0	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.
Кононов В.М.	100	За	За	За	За	За
Кривошея С.В.	40	За	За	Відс.	Відс.	Відс.
Крук Ю.Б.	0	Відс.	Відс.	Проти	Не гол.	Проти
Курикін С.І.	40	За	За	Відс.	Відс.	Відс.
Москвін С.О.	100	За	За	За	За	За
Павленко С.Г.	100	За	За	За	За	За
Поліщук О.В.	100	За	За	За	За	За
Рись С.М.	40	За	За	Відс.	Відс.	Відс.
Рябченко О.В.	0	Проти	Проти	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Самойленко Ю.І.	100	За	За	За	За	За
Хазан В.Б.	100	За	За	За	За	За
Хмельницький В.І.	100	За	За	За	За	За

18/01/01 Кількість депутатів: 17 1. За:14 Проти:1 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:2
 2. За:14 Проти:1 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:2
 22/03/01 Кількість депутатів: 17 3. За:11 Проти:1 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:4
 4. За:11 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:4
 5. За:11 Проти:1 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:4

Фракція Народно-демократичної партії

	КП	1	2	3	4	5
Бандурка О.М.	80	За	За	Не гол.	За	За
Безсмертний Р.П.	0	Відс.	Відс.	Проти	Проти	Проти
Борзих О.І.	20	За	Не гол.	Проти	Не гол.	Не гол.
Волок А.М.	100	-----	-----	За	За	Не гол.
Зарубінський О.О.	80	За	Утр.	За	За	За
Карпов О.М.	100	За	За	За	За	За
Кафарський В.І.	100	За	За	За	За	За
Кінах А.К.	60	За	За	Не гол.	За	Не гол.
Ковалко М.П.	0	Не гол.	Не гол.	Проти	Не гол.	Не гол.
Костржевський Д.Б.	40	За	За	Відс.	Відс.	Відс.
Ларін С.М.	20	За	Відс.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Мартиненко М.В.	0	Не гол.	Не гол.	Проти	Не гол.	Не гол.
Мельник П.В.	20	За	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Петров О.В.	0	Не гол.	Не гол.	Проти	Не гол.	Не гол.
Салигін В.В.	40	Не гол.	Не гол.	За	Відс.	За
Супрун Л.П.	40	За	За	Відс.	Відс.	Відс.
Хорошковський В.І.	40	За	За	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Шевчук С.В.	100	За	За	За	За	За

18/01/01 Кількість депутатів: 20 1. За:14 Проти:1 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:2
 2. За:9 Проти:0 Утрималось:1 Не голосувало:7 Відсутні:3

22/03/01 Кількість депутатів: 18 3. За:6 Проти:5 Утрималось:0 Не голосувало:5 Відсутні:2
 4. За:7 Проти:1 Утрималось:0 Не голосувало:7 Відсутні:3
 5. За:6 Проти:1 Утрималось:0 Не голосувало:9 Відсутні:2

Фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)

	КП	1	2	3	4	5
Андреїчев О.А.	40	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За	За
Андресюк Б.П.	20	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За	Не гол.
Бабич В.Г.	20	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За
Бойчук І.В.	20	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За
Волковський А.П.	20	Проти	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За
Губський Б.В.	20	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За
Дворкіс Д.В.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Жовтіс О.І.	20	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За
Засць В.В.	20	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За
Заплатинський В.М.	40	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За	За
Зінченко О.О.	40	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За	За
Іщенко О.М.	40	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За	За
Квят В.П.	0	Проти	Проти	Відс.	Відс.	Відс.
Ківалов С.В.	40	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За	За
Костицький В.В.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Кравчук Л.М.	40	Відс.	Відс.	Не гол.	За	За
Литвак О.М.	0	Відс.(п/ф)	Відс.(п/ф)	Проти	Відс.	Не гол.
Мельничук С.І.	20	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За	Не гол.
Мичко М.І.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Мокроусов А.О.	40	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За	За
Онуфрійчук М.Я.	40	Не гол.	Не гол.	Відс.	За	За
Песоцький М.Ф.	20	Не гол.	Не гол.	Проти	Не гол.	За
Плужніков І.О.	40	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За	За
Поляков С.В.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Развадовський В.Й.	0	Відс.(п/ф)	Відс.(п/ф)	Проти	Не гол.	Не гол.
Сігал Є.Я.	20	Не гол.	Не гол.	За	Відс.	Відс.
Суркіс Г.М.	20	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За
Фесенко К.Г.	40	Не гол.	Не гол.	Відс.	За	За
Франчук А.Р.	40	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За	За
Франчук І.А.	40	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За	За
Череп В.І.	40	Не гол.	Не гол.	Проти	За	За
Шиллер Р.І.	40	Проти	Проти	Проти	За	За
Шуфрич Н.І.	40	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За	За
Шушкевич В.Г.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.

18/01/01 Кількість депутатів: 33 1. За:0 Проти:3 Утрималось:0 Не голосувало:29 Відсутні:1
 2. За:0 Проти:2 Утрималось:0 Не голосувало:29 Відсутні:2
 22/03/01 Кількість депутатів: 34 3. За:1 Проти:4 Утрималось:0 Не голосувало:26 Відсутні:3
 4. За:17 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:14 Відсутні:3
 5. За:23 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:9 Відсутні:2

Фракція партії "Реформи і Порядок"- "Реформи-Конгрес"

	КП	1	2	3	4	5
Беспалий Б.Я.	100	За	За	За	За	За
Бондаренко В.Д.	100	За	За	За	За	За
Жеваго К.В.	20	Відс.	Відс.	За	Не гол.	Не гол.
Жир О.О.	100	За	За	За	За	За
Коліушко І.Б.	100	За	За	За	За	За

Осташ І.І.	100	За	За	За	За	За
Пинзеник В.М.	100	За	За	За	За	За
Салій І.М.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Не гол.
Стецьків Т.С.	100	За	За	За	За	За
Стецько Я.Й.	100	За	За	За	За	За
Терьохін С.А.	100	За	За	За	За	За
Філенко В.П.	100	За	За	За	За	За
Цехмістренко В.Г.	100	За	За	За	За	За
Чорновіл Т.В.	80	За (НРУ)	За (НРУ)	За	За	Не гол.
Чубаров Р.А.	100	За	За	За	За	За

18.01.01 Кількість депутатів: 15 1. За:13 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:1
 2. За:13 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:1
 22.03.01 Кількість депутатів: 15 3. За:14 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:1
 4. За:13 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:1
 5. За:12 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:3 Відсутні:0

Група "Відродження регіонів"

	КП	1	2	3	4	5
Абдуллін О.Р.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Не гол.	Не гол.
Акопян В.Г.	0	Проти	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Антоньєва Г.П.	0	Проти	Не гол.	Проти	Не гол.	Не гол.
Бакай І.М.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Не гол.
Біловол О.М.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Бортник В.Ф.	0	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.
Буряк С.В.	0	Проти	Проти	Проти	Не гол.	Не гол.
Ващук К.Т.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Волков О.М.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Гуров В.М.	0	Не гол.	Не гол.	Проти	Не гол.	Не гол.
Гусак Л.Г.	0	Проти	Проти	Відс.	Відс.	Відс.
Данильчук О.Ю.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Діак І.В.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Задорожній О.В.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Калінчук В.А.	20	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	За
Козак Я.І.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Коцинець В.В.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Кучеренко О.Ю.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Марченко О.А.	0	Не гол.	Проти	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Пашковський Л.Б.	0	Проти	Проти	Відс.	Відс.	Відс.
Подобедов С.М.	0	Відс.	Відс.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Рябікін П.Б.	0	Відс.	Відс.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Сацюк В.М.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Сопрун С.І.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Стоженко В.Я.	0	Проти	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Ткачук В.М.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Трофименко Л.С.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Устенко П.І.	0	Відс.	Відс.	Проти	Відс.	Відс.
Фурдичко О.І.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Чаговець В.М.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.

18/01/01 Кількість депутатів: 35 1. За:0 Проти:7 Утрималось:0 Не голосувало:22 Відсутні:6
 2. За:0 Проти:5 Утрималось:0 Не голосувало:24 Відсутні:6
 22/03/01 Кількість депутатів: 35 3. За:0 Проти:4 Утрималось:0 Не голосувало:11 Відсутні:15
 4. За:0 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:15 Відсутні:15
 5. За:1 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:15 Відсутні:14

Фракція Народного Руху України

	КП	1	2	3	4	5
Бондаренко О.Ф.	100	За	За	За	За	За
Глухівський Л.Й.	100	За	За	За	За	За
Григорович Л.С.	100	За	За	За	За	За
Джемілев М..	100	За	За	За	За	За
Зварич Р.М.	100	За	За	За	За	За
Кендзьор Я.М.	100	За	За	За	За	За
Ключковський Ю.Б.	100	За	За	За	За	За
Косів М.В.	100	За	За	За	За	За
Костинюк Б.І.	100	За	За	За	За	За
Криворучко Ю.З.	20	Відс.	Відс.	Проти	За	Проти
Кульчинський М.Г.	100	За	За	За	За	За
Лавринович О.В.	100	За	За	За	За	За
Танок Л.С.	100	За	За	За	За	За
Удовенко Г.Й.	100	За	За	За	За	За
Чорноволенко О.В.	100	За	За	За	За	За
Шепа В.В.	100	За	За	За	За	За

- 18.01.01 Кількість депутатів: 17 1. За:16 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:1
 2. За:16 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:1
 22.03.01 Кількість депутатів: 16 3 За:15 Проти:1 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0
 4. За:16 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0
 5. За:15 Проти:1 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Фракція "Батьківщина"

	КП	1	2	3	4	5
Алексєєв В.Г.	0	Відс.	Відс.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Білорус О.Г.	100	За	За	За	За	За
Білоус А.О.	100	За	За	За	За	За
Борзов В.П.	100	За	За	За	За	За
Габер М.О.	60	Відс.	Відс.	За	За	За
Давидов В.В.	100	За	За	За	За	За
Зубов В.С.	100	За	За	За	За	За
Кирильчук Є.І.	100	За	За	За	За	За
Кірімов І.З.	100	За	За	За	За	За
Константинов Е.С.	100	За	За	За	За	За
Косаківський Л.Г.	100	За	За	За	За	За
Левцун В.І.	100	За	За	За	За	За
Мельников О.Б.	100	За	За	За	За	За
Настенко О.А.	100	За	За	За	За	За
Нечипорук В.П.	60	Відс (п/ф)	Відс (п/ф)	За	За	За
Онопенко В.В.	80	За	За	За	Не гол.	За
Павловський М.А.	80	За	За	За	Не гол.	За
Правденко С.М.	100	За	За	За	За	За
Пухкал О.Г.	100	За	За	За	За	За
Ременюк О.І.	100	За	За	За	За	За
Ромовська З.В.	100	За	За	За	За	За
Сас С.В.	100	За	За	За	За	За
Сафронів С.О.	100	За	За	За	За	За
Сушкевич В.М.	0	Відс.	Відс.	Не гол.	Не гол.	Не гол.

Таран (Терен) В.В.	100	За	За	За	За	За
Толочко П.П.	100	За	За	За	За	За
Турчинов О.В.	100	За	За	За	За	За
Черненко В.Г.	100	За	За	За	За	За
Чичков В.М.	100	За	За	За	За	За
Чобіт Д.В.	100	За	За	За	За	За
Юхновський О.І.	100	За	За	За	За	За

- 18.01.01 Кількість депутатів: 32 1. За:28 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:3
2. За:29 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:3
- 22.03.01 Кількість депутатів: 31 3. За:29 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:0
4. За:27 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:4 Відсутні:0
5. За:29 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:0

Група "Трудова Україна"

	КП	1	2	3	4	5
Балашов Г.В.	20	За	Відс..	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Білик А.Г.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Богословська І.Г.	0	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.
Васильєв Г.А.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Гадяцький Л.М.	20	За	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.
Гнатюк Д.М.	40	За (Батьк)	За (Батьк)	Відс.	Відс.	Відс.
Горбатов В.М.	0	Не гол.	Не гол.	Проти	Проти	Проти
Гошовська В.А.	0	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.
Дашутін Г.П.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Деркач А.Л.	0	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.
Донець Н.Г.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Друзюк С.О.	0	Не гол.	Відс.	Відс.	Не гол.	Не гол.
Єдін О.Й.	0	Утрим.	Відс.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Задорожня Т.А.	0	Не гол.	Проти	Відс.	Відс.	Відс.
Засуха Т.В.	0	Відс.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Звонарж А.Ю.	0	Відс.	Відс.	Проти	Не гол.	Не гол.
Іванов С.А.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Юффе Ю.Я.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Кириченко М.О.	0	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.
Кондратевський С.М.	0	Не гол.	Відс.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Костусев О.О.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Лавриненко М.Ф.	0	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.
Лютікова І.І.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Мазуренко В.І.	0	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.
Малолітко І.Ф.	0	Проти	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.
Мангул А.І.	0	Проти	Не гол.	Проти	Проти	Проти
Миримський Л.Ю.	0	Не гол.	Відс.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Новик А.М.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Омеліч В.С.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Пересунько С.І.	0	Відс.	Не гол.	Відс.	Не гол.	Не гол.
Пінчук В.М.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Раханський А.В.	0	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.
Савенко М.М.	0	Проти	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.
Свирида О.М.	0	Не гол.	Відс.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Синенко С.І.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Смірнов Є.Л.	0	Відс.	Проти	Відс.	Не гол.	Відс.
Спіженко Ю.П.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.

Сухий Я.М.	0	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.	Відс.
Табачник Д.В.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Тігіпко С.Л.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Чікал А.В.	0	Не гол.	Проти	Проти	Не гол.	Не гол.
Шаров І.Ф.	0	Відс.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Шпак О.Г.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Шпиг Ф.І.	0	Відс.	Не гол.	Відс.	Відс.	Відс.
Шпігало В.Є.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.

- 18.01.01 Кількість депутатів: 48 1. За:2 Проти:6 Утрималось:3 Не голосувало:34 Відсутні:3
2. За:0 Проти:3 Утрималось:0 Не голосувало:27 Відсутні:18
- 22.03.01 Кількість депутатів: 45 3. За:0 Проти:4 Утрималось:0 Не голосувало:14 Відсутні:27
4. За:0 Проти:2 Утрималось:0 Не голосувало:19 Відсутні:24
5. За:0 Проти:2 Утрималось:0 Не голосувало:18 Відсутні:25

Група "Солідарність"

	КП	1	2	3	4	5
Альохін В.І.	0	Не гол.	Не гол.	Проти	Не гол.	Не гол.
Ананко Є.П.	0	Не гол.(СДПУ)	Утр.(СДПУ)	Проти	Проти	Не гол.
Арабаджи В.В.	0	Не гол.	Не гол.	Проти	Проти	Проти
Власов В.Д.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Не гол.
Іщенко О.І.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Кармазін Ю.А.	0	Не гол.	Проти	Проти	Проти	Проти
Кіяшко С.М.	60	Не гол.	Утр.	За	За	За
Ковач М.М.	20	Не гол.	Не гол.	Проти	Не гол.	За
Король В.М.	0	Не гол.	Не гол.	Проти	Не гол.	Не гол.
Корчинський А.І.	0	Не гол.	Не гол.	Проти	Не гол.	Не гол.
Кушніров М.О.	0	Не гол.	Не гол.	Проти	Не гол.	Не гол.
Макеєнко В.В.	0	Не гол.	Не гол.	Проти	Не гол.	Не гол.
Мартиновський В.П.	0	Не гол.	Не гол.	Проти	Не гол.	Не гол.
Писаренко А.А.	0	Не гол.	Не гол.	Відс.	Відс.	Не гол.
Плютинський В.А.	0	Не гол.	Не гол.	Проти	Проти	Проти
Попеску І.В.	0	Не гол.	Не гол.	Утрим.	Відс.	Відс.
Порошенко П.О.	0	Не гол.	Не гол.	Проти	Не гол.	Не гол.
Ржавський О.М.	0	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Семиноженко В.П.	0	Не гол.	Не гол.	Проти	Не гол.	Не гол.
Сергієнко О.І.	0	Відс.	Відс.	Проти	Не гол.	Не гол.
Сирота М.Д.	80	За	Не гол.	За	За	За
Стоян О.М.	20	Не гол.	Не гол.	Проти	Не гол.	За
Чубатенко О.М.	20	За	Не гол.	Проти	Не гол.	Не гол.
Шмаров В.М.	0	Не гол.	Не гол.	Проти	Не гол.	Не гол.

- 18.01.01 Кількість депутатів: 23 1. За:2 Проти:1 Утрималось:0 Не голосувало:19 Відсутні:1
2. За:0 Проти:2 Утрималось:1 Не голосувало:19 Відсутні:1
- 22.03.01 Кількість депутатів: 24 3. За:2 Проти:17 Утрималось:1 Не голосувало:2 Відсутні:2
4. За:2 Проти:4 Утрималось:0 Не голосувало:15 Відсутні:3
5. За:4 Проти:3 Утрималось:0 Не голосувало:16 Відсутні:1

Фракція "Яблуко"

	КП	1	2	3	4	5
Бродський М.Ю.	100	За	За	За	За	За
Гуцол М.В.	100	За	За	За	За	За
Литюк А.І.	100	За	За	За	За	За
Мазур О.А.	80	За	За	За	За	Не гол.
Подгорний С.П.	100	За	За	За	За	За
Потімков С.Ю.	100	За	За	За	За	За
Проценко В.В.	100	За	За	За	За	За
Сахно Ю.П.	100	За	За	За	За	За
Суслов В.І.	100	За	За	За	За	За
Ткачук В.А.	100	За	За	За	За	За
Фіалковський В.О.	40	За	За	Відс.	Відс.	Відс.
Чайка В.В.	100	За	За	За	За	За
Чародеев О.В.	100	За	За	За	За	За
Штепа В.Д.	100	За	За	За	За	За

18.01.01 Кількість депутатів: 14 1. За:14 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

2. За:14 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

22.03.01 Кількість депутатів: 14 3. За:13 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:1

4. За:13 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:1

5. За:12 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:1

Група "Регіони України"

	КП	1	2	3	4	5
Богатиренко А.А.	0	Не гол. (ТУ)	Не гол. (ТУ)	Проти	Не гол.	Не гол.
Богатирьова Р.В.	0	Не гол. (пф)	Не гол. (пф)	Проти	Не гол.	Не гол.
Журавський В.С.	0	Не гол. (пф)	Не гол. (Пф)	Проти	Не гол.	Не гол.
Звягільський Ю.Л.	0	Відс. (ВР)	Відс. (ВР)	Проти	Не гол.	Не гол.
Кириченко С.О.	0	Не гол. (пф)	Не гол. (пф)	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Коновалюк В.І.	0	Утр. (ТУ)	Проти (ТУ)	Проти	Не гол.	Не гол.
Лещинський О.О.	0	Не гол. (ТУ)	Не гол. (ТУ)	Не гол.	Не гол.	Не гол.
Матвієнков С.А.	0	Проти (ВР)	Проти (ВР)	Проти	Не гол.	Не гол.
Рибак В.В.	0	Не гол. (ВР)	Не гол. (ВР)	Проти	Не гол.	Не гол.
Тихонов С.А.	0	Відс. (ВР)	Відс. (ВР)	Проти	Не гол.	Не гол.
Ткаленко І.І.	0	Не гол. (ВР)	Не гол. (ВР)	Проти	Не гол.	Не гол.
Філіпчук Г.Г.	20	Не гол. (пф)	За (пф)	Відс.	Відс.	Відс.
Черновецький Л.М.	20	За (НДП)	Не гол. (НДП)	Проти	Не гол.	Не гол.
Чукмасов С.О.	40	За (пф)	За (пф)	Проти	Проти	Не гол.
Юшко І.О.	0	Відс. (НДП)	Відс. (НДП)	Відс.	Відс.	Відс.
Янковський М.А.	0	Не гол. (ТУ)	Не гол. (ТУ)	Проти	Не гол.	Не гол.

22.03.01 Кількість депутатів: 16 1. За:0 Проти:12 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:2

2. За:0 Проти:1 Утрималось:0 Не голосувало:13 Відсутні:2

3. За:0 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:14 Відсутні:2

Примітки:

1) Крім прізвища народного депутата та 5-ти поіменних голосувань під рубрикою КП ("коефіцієнт пропорційності" вказано процент голосувань народного депутата за Закон про вибори народних депутатів від 0 до 100, тобто якщо депутат жодного разу не

проголосував за Закон або за подолання вето, то КП дорівнює 0%, якщо двічі голосував "за" з п'яти голосувань, то КП=40%, якщо всі рази голосував "за", то КП=100%.

- 2) Виділено жирним шрифтом голосування № 3 про Подолання вето Президента на Закон про вибори за пропорційною системою.
- 3) Виділено жирним шрифтом прізвища народних депутатів, що перейшли за час з 18 січня до 22 березня у іншу фракцію, відповідно вказано у дужках фракція, де вони перебували на момент голосування.
- 4) У січні 2001 року передчасно пішли з життя народні депутати України Ємець О.І. та Кононенко Ю.С., відповідно у лютому 2001 року припинено їх депутатські повноваження. 18 січня вони проголосували наступним чином: Ємець О.І. "За", "За" та Кононенко Ю.С. "За", "За". У лютому прийняли присягу два народних депутата – Єрохін та Волок, таким чином, на момент перших двох голосувань вони ще не могли голосувати.
- 5) Групу "Регіони України" утворено 21 березня 2001 р.

Надруковано в ООО “СПТ “Бавок”, 416-417-4
Наклад 300 примірників

Фракційна структура Верховної Ради України

станом на 16 квітня 2001 року

	Фракція Комуністичної партії України	112
	Група "Трудова Україна"	46
	Фракція СДПУ (о)	34
	Фракція "Батьківщина"	30
	Група "Відродження регіонів"*	29
	Фракція Українського Народного руху	23
	Група Солідарність	22
	Група "Регіони України"	19
	Фракція Народно-демократичної партії	18
	Фракція Партії зелених України	17
	Фракція Народного руху України	16
	Фракція Соціалістичної партії України	16
	Фракція "Яблуко"	15
	Фракція партії "Реформи і порядок" - "Реформи-Конгрес"	14
	позафракційні	38

* 6 квітня 2001 року на засіданні Верховної Ради України головуєчий оголосив про реорганізацію депутатської групи "Відродження регіонів" у депутатську фракцію партії "Демократичний союз"